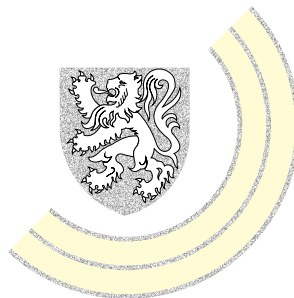

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

21 februari 2001

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET STOPZETTING VAN DE PRODUCTIE VAN DIERLIJKE MEST

DECREET WIJZIGING DECREET OPRICHTING KIND EN GEZIN

RESOLUTIE TOEGANKELIJKHEID VAN DE TOERISTISCHE SECTOR VOOR PERSONEN MET
EEN HANDICAP

RESOLUTIE AANSCHERPING VAN DE MILIEUBELEIDSOVEREENKOMSTEN OUD PAPIER

Inhoud

Nr. 31

Woensdag 21 februari 2001
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van decreet Indiening en verwijzing	1
Voorstel van decreet Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie Indiening en verwijzing	1
Verslagen Indiening	2
Met redenen omklede moties Indiening	2
Moties van aanbeveling Indiening	3
In eerste lezing aangenomen artikelen Indiening en verwijzing	3
Evaluatierapport van de Vlaamse regering Indiening	4
Advies van het Kinderrechtencommissariaat Indiening	4
Advies van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding Indiening en verwijzing	4
Voorontwerpen van decreet Indiening	4
Mededelingen van de Vlaamse regering Indiening	4
Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) Indiening	5
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad Vlaanderen (Mina-raad) Indiening	5
Mededelingen van de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland Indiening	6
Motie van een gemeente Indiening	6
Mededeling van een gemeente Indiening	6

Arresten van het Arbitragehof	6
Indiening	
Kennisgevingen van het Arbitragehof	6
Indiening	
Samenstelling van een commissie	7
Wijziging onder de plaatsvervangende leden	
Wijziging in verwijzing naar commissie	7
Ontwerp van decreet tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten – 518 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 4	7
Algemene bespreking	
Sprekers : de heren Erik Matthijs, verslaggever, André Denys, Joachim Coens, Jos De Meyer, Jef Van Looy, Frans Wymeersch en Jacques Timmermans, mevrouw Isabel Vertriest, de heren Patrick Lachaert, Eric Van Rompuy en Bruno Tobbacq en minister Vera Dua	
Artikelsgewijze bespreking	19
Voorstel van decreet van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Jan Van Duppen en mevrouw Ann De Martelaer houdende wijziging van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin – 356 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2	24
Algemene bespreking	
Sprekers : mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen	
Artikelsgewijze bespreking	25
Voorstel van resolutie van mevrouw Ann De Martelaer, de heren Jan Loones, Jacky Maes en Didier Ramoudt en mevrouw Trees Merckx-Van Goey betreffende de toegankelijkheid van de toeristische sector voor personen met een handicap – 398 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2	25
Bespreking	
Spreker : mevrouw Ann De Martelaer	
Voorstel van resolutie van de heren Johan Malcorps, Joachim Coens, Patrick Lachaert, Bruno Tobbacq, Jos Bex en mevrouw Isabel Vertriest betreffende de aanscherping van de milieubeleidsovereenkomsten oud papier – 572 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2	27
Bespreking	
Spreker : de heer Johan Malcorps	
Regeling van de werkzaamheden	30

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.13 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Niki De Gryze, Anny De Maght-Aelbrecht, Dominiek Lootens-Stael, Ludo Sannen : gezondheidsredenen ;

Jos Bex : ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking
– 565 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.

VOORSTEL VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van mevrouw Isabel Vertriest houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

– 564 (2000-2001) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer Jan Penris betreffende de verdieping van de Westerschelde
– 566 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.
- Voorstel van resolutie van de heer André Denys betreffende het nemen van maatregelen tot aanmoediging van kleinschalige be- en verwerking van dierlijke meststoffen
– 571 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Voorstel van resolutie van de heren Joachim Coens, Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps, Jos Bex en mevrouw Isabel Vertriest betreffende de aanscherping van de milieubeleidsovereenkomsten oud papier
– 572 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Voorstel van resolutie van mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Brigitte Grouwels en de heer Luc Martens betreffende het gelijkekansenbeleid binnen het onderwijs
– 579 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Voorstel van resolutie van de heer Eric Van Rompuy betreffende het verbod op weekendvluchten boven Brussel
– 580 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Roland Van Goethem over het voorstel van resolutie van de heren Felix Strackx en Filip Dewinter betreffende de ontwikkeling van een Vlaams kwaliteitslabel en het voeren van een sensibiliseringscampagne “Koop Vlaams”
– 53 (BZ 1999) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Riet van Cleuvenbergen en mevrouw Sonja Becq over het voorstel van decreet van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Jan Van Duppen, mevrouw Ann De Martelaer en mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen houdende wijziging van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin
– 356 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Reglement en Samenwerking uitgebracht door mevrouw Veerle Declercq over het voorstel van mevrouw Mieke Van Hecke en mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heren Johan De Roo en Eric Van Rompuy tot wijziging van artikel 62 van het Reglement
– 473 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Stefaan Platteau over het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst betreffende de instandhouding van vleermuizen in Europa, ondertekend in Londen op 4 december 1991
– 483 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Erik Matthijs en mevrouw Isabel Vertriest over het ontwerp van decreet houdende regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten
– 518 (2000-2001) – Nr. 3.

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Jef Van Looy en Paul Wille over de hoorzitting over de ontwikkelingen inzake mestverwerking
– 567 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel over de bespreking van het verslag aan het Vlaams Parlement 1999-2000 over de toepassing van het decreet van 13 mei 1997 houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad
– 570 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door mevrouw Isabel Vertriest over het voorstel van resolutie van de heren Johan Malcorps, Joachim Coens, Patrick Lachaert, Bruno Tobback en Jos Bex en mevrouw Isabel Vertriest betreffende de aanscherping van de milieubeleids-overeenkomsten oud papier
– 572 (2000-2001) – Nr. 2.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heer Jan Van Duppen, mevrouw Ria Van Den Heuvel, de heer Koen Helsen en mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen tot besluit van de op 25 januari 2001 door de heer Jan Van Duppen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de voorlichting van publiek, patiënten, huisartsen en specialisten betreffende de behandeling van kwaadaardige aandoeningen in gespecialiseerde centra
– 568 (2000-2001) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Veerle Heeren, de heer Gilbert Vanleenhove en mevrouw Brigitte Grouwels tot besluit van de op 8 februari 2001 door mevrouw Veerle Heeren in commissie gehouden interpellatie tot me-

Voorzitter

vrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de kosten van de opleiding tot beroepspiloot
– 575 (2000-2001) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Karim Van Overmeire en Luc Van Nieuwenhuisen tot besluit van de op 8 februari 2001 door de heer Karim Van Overmeire in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over het taalgebruik van de in Brussel gevestigde ambassades en het beleid van de Vlaamse regering om het meertalig karakter van België uit te dragen
– 577 (2000-2001) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Freddy Sarens, Stefaan Platteau, Peter De Ridder, Frans Ramon en Paul Van Grembergen tot besluit van de op 8 februari 2001 door de heer Karim Van Overmeire in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over het taalgebruik van de in Brussel gevestigde ambassades en het beleid van de Vlaamse regering om het meertalig karakter van België uit te dragen
– 578 (2000-2001) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Ingrid van Kessel tot besluit van de op 15 februari 2001 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de campagne Veilig Genieten
– 581 (2000-2001) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Marijke Dillen, de heer Felix Strackx en mevrouw Niki De Gryze tot besluit van de op 15 februari 2001 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de campagne Veilig Genieten
– 582 (2000-2001) – Nr. 1.

MOTIES VAN AANBEVELING**Indiening**

De voorzitter : De volgende moties van aanbeveling werden ingediend :

- Motie van aanbeveling van mevrouw Marijke Dillen, mevrouw Niki De Grije en de heer Felix Strackx tot besluit van het op 7 februari 2001 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de federale drugnota voor het Vlaamse drugpreventiebeleid
– 573 (2000-2001) – Nr. 1.
- Motie van aanbeveling van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot besluit van het op 7 februari 2001 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de federale drugnota voor het Vlaamse drugpreventiebeleid
– 574 (2000-2001) – Nr. 1.
- Motie van aanbeveling van mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heren Guy Swennen en Herman Lauwers tot besluit van het op 7 februari 2001 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van de federale drugnota voor het Vlaamse drugpreventiebeleid
– 576 (2000-2001) – Nr. 1.

IN EERSTE LEZING AANGENOMEN ARTIKELN
Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende artikelen werden in eerste lezing aangenomen :

- In eerste lezing aangenomen artikelen over het ontwerp van decreet houdende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de mobiliteitsraad van Vlaanderen
– 435 (2000-2001) – Nr. 5.
Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.
-

EVALUATIERAPPORT VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende evaluatierapport van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Evaluatierapport over de Vlaamse fiscaliteit – 569 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

ADVIES VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende advies van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

- Advies van het Kinderrechtencommissariaat over het voorstel van decreet van mevrouw Patricia Ceysens c.s. houdende regeling wat de Vlaamse Gemeenschap betreft van diverse aspecten inzake interlandelijke adoptie – 409 (1999-2000) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

ADVIES VAN DE RAAD VOOR VOLKSONTWIKKELING EN CULTUURSPREIDING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgend advies van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding werd ingediend :

- Advies van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding over het voorstel van decreet van de heren Herman Lauwers, Marino Keulen, Dany Vandebossche en Jos Stassen houdende de ondersteuning van de federatie van erkende

organisaties voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen

– 481 (2000-2001) – Nr. 2.

Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.

VOORONTWERPEN VAN DECREET

Indiening

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

- Voorontwerp van decreet tot goedkeuring van het samenwerkingsakkoord betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations + voorontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, het Vlaamse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 2 februari 2001 (VR 3/2000-2001) ;
- Voorontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende milieueffect- en veiligheidsrapportage, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 2 februari 2001 (VR 4/2000-2001).

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

Voorzitter

(DOC 110/2000-2001).

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31 december en de nieuwsbrief kasbeheer van december 2000 (DOC 114/2000-2001) ;
- Langetermijnvisie Schelde-estuarium (opgesteld door de Rijkswaterstaat, Directie Zeeland en de Administratie Waterwegen en Zeewezen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in opdracht van de Technische Schelde Commissie) (DOC 119/2000-2001) ;
- Milieujaarprogramma 2001 (DOC 121/2000-2001).

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)
Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de SERV werden ingediend :

- Aanbeveling d.d. 29 januari 2001 over het investeringsprogramma 2001-2010 van de NMBS (DOC 106/2000-2001) ;
- Advies d.d. 17 januari 2001 over het positief actieplan 2001 bij de Vlaamse Overheid (DOC 108/2000-2001) ;
- Advies d.d. 17 januari 2001 over "Leader + – programma voor Vlaanderen – Periode 2000-2006" (DOC 109/2000-2001) ;
- Advies d.d. 17 januari 2001 over het ontwerpbesluit houdende de voorwaarden en de procedure tot aanwijzing van de beheerders van de distributienetten voor elektriciteit en het ontwerpbesluit houdende de voorwaarden en de procedure tot toekenning van een leveringsvergunning voor elektriciteit

Deze mededelingen van de SERV liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VLAANDEREN (MINA-RAAD)
Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

- Briefadvies van 21 november 2000 betreffende de evaluatie van de werking van de regionale landschappen Haspengouw en Kempen en Maasland (DOC 107/2000-2001) ;
- Advies d.d. 1 februari 2001 over de Vlaamse milieurapportering (DOC 115/2000-2001) ;
- Advies d.d. 1 februari 2001 over het LEADER + Programma voor Vlaanderen – Periode 2000-2006 (DOC 116/2000-2001) ;
- Advies d.d. 1 februari 2001 over het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende Vlaams reglement betreffende de bodemsanering (VLAREBO) (DOC 117/2000-2001) ;
- Briefadvies d.d. 1 februari 2001 over de prioriteiten voor wetenschappelijk onderzoek op het terrein van gezondheid en milieu (DOC 118/2000-2001).

Deze mededelingen van de Mina-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

**MEDEDELINGEN VAN DE COMMISSIE
CULTUREEL VERDRAG VLAANDEREN-
NEDERLAND****Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland werden ingediend :

- Rapport over subsidiëren van Nederlands-Vlaamse samenwerking. Hindernissen en oplossingen (DOC 111/2000-2001) ;
- Rapport over landelijke subsidies voor Nederlands-Vlaamse samenwerking (DOC 112/2000-2001) ;
- Rapport over Europese subsidies. Kansen voor Nederland en Vlaanderen (DOC 113/2000-2001).

Deze mededelingen van de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MOTIE VAN EEN GEMEENTE**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie van een gemeente werd ingediend :

- Motie van de gemeente Berlaar in verband met de eedaflegging in de gemeenteraad, goedgekeurd door de gemeenteraad op 29 januari 2001 (DOC 120/2000-2001).

Deze motie van een gemeente ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN EEN GEMEENTE**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van een gemeente werd ingediend :

- Resolutie van de gemeente Boechout aangaande de formule van eedaflegging in de gemeenteraad, aangenomen door de gemeenteraad van 29 januari 2001 (DOC 105/2000-2001).

Deze mededeling van een gemeente ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 9/01 van 7 februari 2001 ;
- Arrest nr. 10/01 van 7 februari 2001 ;
- Arrest nr. 11/01 van 7 februari 2001 ;
- Arrest nr. 12/01 van 7 februari 2001.

**KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGE-
HOF****Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 2077 ;
- Rolnummers 2094, 2095, 2096, 2104, 2105 en 2106 (samen gevoegde zaken) ;

Voorzitter

- Rolnummer 2098 ;
- Rolnummer 2099 ;
- Rolnummer 2101 ;
- Rolnummers 2102 en 2103 (samen gevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2108.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE**Wijziging onder de plaatsvervangende leden**

De voorzitter : Voor de SP-fractie is in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid de heer André Kenzeler als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Dany Vandebossche.

WIJZIGING IN VERWIJZING NAAR COMMISSIE

De voorzitter : Dames en heren, tijdens de plenaire vergadering van woensdag 24 januari 2001 had de heer Decaluwe een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heren Decaluwe en Caluwé betreffende een belangenconflict (Stuk 538).

De plenaire vergadering is toen niet ingegaan op het voorstel tot aanvulling van de agenda, maar heeft beslist de discussie over het voorwerp van de motie, met name de federale en de Vlaamse bevoegdheden betreffende het recht van antwoord en het recht van informatie, te houden in de commissie voor Cultuur, Media en Sport.

Het uitgebreid Bureau stelt echter voor de problematiek te laten behandelen door de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken in plaats van door de commissie voor Cultuur, Media en Sport.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

ONTWERP VAN DECREET tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten
– 518 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Matthijs, verslaggever, heeft het woord.

De heer Erik Matthijs, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, we hebben in de commissie met eenparigheid van stemmen beslist af te zien van het opstellen van een reflectienota of het vragen van een reflectietijd. Volgens het Reglement kan ik nu enkel verwijzen naar het schriftelijk verslag.

Ik zal dan ook een uiteenzetting houden als woordvoerder van mijn fractie.

De voorzitter : Ik neem daar akte van.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de CVP-fractie is reeds geruime tijd vragende partij voor een warme sanering van de veestapel op vrijwillige basis. Het voorliggende ontwerp van decreet komt echter zeer laat. Het ontwerp betreffende de stopzettingsvergoeding is sinds september-oktober 1999 in voorbereiding. Pas nu – eind februari 2001 – wordt het voorgelegd aan de plenaire vergadering.

Er ligt inderdaad al een ontwerp van uitvoeringsbesluit op tafel, maar enkel voor de afbouw van de varkensstapel. Volgens het schema van de procedure voor de varkensafbouw duurt het nog 2 maanden voor het besluit in werking treedt. We wachten immers onder andere nog op een antwoord van de Raad van State. Hierna heeft de veehouder 30 dagen om een aanvraag in te dienen en nog eens 14 dagen om de aanvraag te vervolledigen. Binnen de 14 dagen krijgt de veehouder bevestiging dat zijn aanvraag volledig is. Vervolgens krijgt de administratie 60 kalenderdagen de tijd om een beslissing te nemen en nog eens 14 dagen om die beslissing mee te delen aan de aanvrager. Daarna krijgt de landbouwer opnieuw 14 dagen om met de stopzet-

Matthijs

ting in te stemmen. De stopzetting zelf moet dan binnen de 210 dagen een feit zijn. Kortom, binnen de 6 à 7 maanden krijgt men de eerste bevestigingen van stopzetting. De stopzettingen zelf zijn pas voor de lente van 2002.

Wij zijn van oordeel dat de regeling die nu op tafel ligt, ondanks de lange bevallingsperiode, perspectieven biedt maar ruim onvoldoende is. Ten eerste : de regeling biedt onvoldoende financiële middelen en garanties voor de komende jaren. Voor dit jaar is er slechts 1 miljard frank beschikbaar. De minister stelde in de commissie dat men de regeling daarna nog twee keer zal moeten toepassen, maar voor de bijkomende financiële inspanningen – 2 miljard frank – staan er geen concrete verbintenissen op papier. Er is evenmin bepaald wanneer die volgende rondes er komen. Ik wil hier opmerken dat de stopzettingsregeling in Nederland niet het verhoopte succes kende, hoewel de vergoedingen er groter waren dan hier is bepaald.

Ten tweede : het eigenlijke doel van het ontwerp van decreet is de vermindering van de productie van nitraten en fosfaten. Het ontwerp van besluit is te selectief, want de regeling wordt beperkt tot de varkensteelt. Om het mestoverschot zo vlug mogelijk in te dijen, is volgens ons een decreet nodig dat een uniforme regeling bevat voor alle diersoorten, ongeacht de ligging of het type van het bedrijf. Volgens de documenten die we hebben kunnen inzien, staat de Europese Commissie niet toe dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen de aanvragers van de vergoeding volgens de leeftijd van de veehouder, de ligging van de veehouderij of de diersoort. In Nederland zijn de maatregelen voor de afbouw van de varkenssector vrij snel uitgebreid naar de andere diersoorten. Deze verruiming kwam er op vraag van de Europese Commissie. Verder blijft de territoriale differentiatie in het decreet opgenomen, ondanks de expliciete afwijzing van Europa.

Ten derde : de berekening van de vergoeding per varken laat geen verruiming toe naar andere diersoorten. In plaats van een berekening per dier zou de berekening nochtans kunnen gebeuren op basis van de hoeveelheid stikstof en fosfaat in kilogram. Dat is een betere en eenvoudige basis die voor alle diersoorten kan worden gebruikt.

Ten vierde : er is geen aandacht voor de kleine gemengde bedrijven die hun activiteiten willen stopzetten. Men moet de kans krijgen de volledige vee­stapel af te bouwen. Door de regeling tot één dier-

soort te beperken, speelt de regering in de kaart van de grote geïntegreerde bedrijven die zo hun slechte stallen kunnen opruimen en de stopzettingsvergoedingen kunnen opstrijken. De familiale bedrijven – vaak gemengde kleinere veehouderijen – kunnen daarentegen geen gebruik maken van de stopzettingsregeling. Zonder varkens is hun bedrijf vaak niet meer rendabel.

Ten vijfde : de sociale en ruimtelijke gevolgen worden onvoldoende onder ogen gezien. Er is voor de veehouder zelf niet in een sociaal begeleidingsplan voorzien, zoals in omscholing en dergelijke. Er is evenmin een slooppremie voor leegstaande stallen. De leegstandsheffing die de veehouders boven het hoofd hangt, zal hen ervan weerhouden in te gaan op de stopzettingsregeling.

Ten zesde : het is te betreuren dat dit initiatief geen sterkere wetenschappelijke onderbouw heeft. Men weet totaal niet welke respons men zal krijgen. Als het decreet in 2000 in werking zou zijn getreden, zou er in ieder geval een grote respons zijn geweest van de varkenssector, maar niet van de rundveesector. Omwille van de BSE-crisis geldt het omgekeerde voor 2001.

Ten zevende : wanneer zal de veehouder worden vergoed ? De veehouder kan niet zonder inkomsten worden gezet. De veehouder dient volgens ons pas effectief te stoppen als de uitbetaling van de stopzettingsvergoeding geheel of gedeeltelijk is gebeurd.

Ten achtste : wat gebeurt er met de landbouwer die een aanvraag heeft ingediend voor een stopzettingsvergoeding, maar omwille van budgettaire beperkingen voor dat bepaald jaar niet meer in aanmerking komt ? Hij moet bij een volgende inschrijvingsronde onder dezelfde voorwaarden kunnen stoppen als bij zijn eerste inschrijfbeurt. Dit is in de commissie toegezegd. Onder dezelfde voorwaarden impliceert immers ook dezelfde vergoedingen.

Ten negende : onze fractie wil dat alle veeteeltinrichtingen in aanmerking worden genomen, in plaats van technisch gesproken enkel de reeds bestaande. Er bestaan in Oost-Vlaanderen verschillende, kleinere bedrijven met een nutriëntengehalte nul, die geen milieuvergunning hebben, maar hun aangifte aan de Mestbank correct hebben ingediend.

Ten tiende : in het ontwerp van decreet wordt continu verwezen naar de Vlaamse regering. De regering krijgt een zeer ruime bevoegdheid om het decreet uit te voeren. Ook aan de administratie wordt

Matthijs

in een dergelijke complexe procedure zeer veel macht gegeven. Er is nog niet bepaald op welke gronden de aanvragen worden verworpen. Het ontwerp van decreet betekent een blanco cheque aan de regering en aan de administratie.

Onze conclusie is dat onze fractie achter deze sanering staat, achter een stopzettingsdecreet dat een vergoeding uitkeert bij vrijwillige stopzetting van het houden van dieren. Tijdens de besprekingen van dit ontwerp van decreet hebben we verschillende grondige bedenkingen geformuleerd, waarvan onvoldoende is tegemoet gekomen. De voornaamste punten van kritiek heb ik zojuist aangehaald. Onze fractie zal zich bij de stemming onthouden omdat we de beloofde documenten over Europa nog niet hebben ontvangen.

Onze fractie hoopt dat het ontwerp van decreet zal worden uitgevoerd, en dat er geen vertraging komt zoals reeds dikwijls is gebeurd, omwille van bijvoorbeeld opmerkingen uit Europese hoek. In een recent verleden hebben wij dit reeds meermalen vastgesteld. Ik verwijs naar het plattelandsontwikkelingsplan, dat vertraging opliep en nu opnieuw problemen kent, naar de kwestie van de vergoedingen en naar de BSE-problemen waarin niemand duidelijkheid ziet.

De malaise in de landbouwsector is groot omdat voortdurend op gedane beloften wordt teruggekomen en omdat uw voorstellen en oplossingen voortdurend wijzigen als gevolg van de beïnvloeding van uw kabinet, de administratie, Europa of verschillende organisaties. Het vertrouwen in uw beleid ebt weg. Men gelooft u niet meer. Uw standpunten veranderen als de wind van richting. Denk na alvorens u iets zegt. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het is goed om bij de aanvang van de bespreking van het ontwerp van decreet in plenaire zitting de juiste betekenis en context ervan in te schatten. Dit ontwerp van decreet is geen vorm van brugpensioen, noch heeft het de bedoeling de structuur van de landbouw te wijzigen. De betekenis is terug te vinden in de bestrijding van de mestoverschotten. Het is een milieumaatregel, toegepast met een sociale ondersteuning.

De VLD vindt deze maatregel belangrijk, maar de impact ervan mag niet worden overschat. Ik schets

even de algemene context van het mestoverschot-probleem. De veeteeltsector produceert vandaag 196 miljoen kilogram stikstof en 85 miljoen kilogram fosfor. Er kan op eigen bodem 139 miljoen kilogram stikstof en 49 miljoen kilogram fosfor worden geplaatst. Dit betekent dat een derde van de volledige productie als overschot wordt beschouwd. Om dit weg te werken voorziet de Vlaamse regering in een viersporenbeleid. De helft van het overschot moet worden weggewerkt via mestverwerking, 25 percent via een oordeelkundige bemesting, 12,5 percent via een betere voederreconversie en 12,5 percent via de afbouw van de veestapel. Collega's, de mestverwerking staat dus in voor 50 percent van de bestrijding van de mestoverschotten. Laat ons dat niet vergeten. De afbouw van de veestapel is goed voor 10 à 12,5 percent. Om die 10 à 12,5 percent te realiseren, zal er gedurende drie opeenvolgende jaren 1 miljard frank nodig zijn. De totale budgettaire impact is dus 3 miljard frank.

De leden van de CVP-fractie doen daar nogal neerbuigend over. De CVP pleit voor een inspanning van ongeveer 10 miljard frank voor de zogenaamde 'warme sanering'. Tegelijk pleit ze ook voor een miljardeninspanning om de BSE-factuur te betalen. Hoe kan dat worden gerijmd met het pleidooi van deze partij om daar bovenop bijkomende miljarden uit te trekken voor onderwijs, en ook nog eens vervroegd de schuld af te bouwen? Joost mag het weten. Dit is een typisch voorbeeld van opbodpolitiek, zonder enige zin voor budgettaire verantwoordelijkheid.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer Denys, het onderwijs en de schuldafbouw hebben hier niets mee te maken. In de commissie hebt u zelf de financiering in twijfel getrokken. Het miljard frank voor dit jaar wordt voor 700 miljoen frank gefinancierd met vergoedingen die in werkelijkheid nooit zullen worden geïncasseerd. U hebt zelf gezegd dat u voor de jaren 2002 en 2003 een financieel plan wilt om de maatregelen waarin is voorzien te kunnen uitvoeren. Ik weet dan ook niet waarom de CVP in deze aangelegenheid uit de bocht zou gaan.

Wij hebben inderdaad gezegd dat er in vergelijking met Nederland een substantiëlere bijdrage nodig is. Dat blijkt ook uit een studie van professor Viane, die we helaas nog niet in handen hebben.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Collega's, ik heb in de commissie inderdaad vragen gesteld over de financiering van deze maatregelen. Dat is ook mijn rol als parlementslid. De minister heeft geantwoord dat er elk jaar 1 miljard frank voor zal worden uitgetrokken. Die inspanning is in de ogen van de leden van de CVP-fractie blijkbaar lachwekkend. Volgens hen is ze niet de moeite waard en zal ze tot geen enkel resultaat leiden.

Tegelijk vraagt de heer Weyts dat uit de algemene middelen miljarden frank zouden worden betaald voor de BSE-factuur van de landbouwers. De heer Martens wil dan weer verschillende miljarden uit de algemene middelen voor het onderwijs. Mevrouw Demeester wil op de koop toe dat de schuld vlugger wordt afgebouwd. Hoe valt dat allemaal met elkaar te rijmen ? Ik doe niet mee aan deze opbodpolitiek.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer Denys, in de commissie hebt u de prefinanciering van de BSE-crisis aangevochten en wilde u ze vervangen door een financiering. Misschien heb ik het echter niet goed begrepen en gaat het hier om interne verdeeldheid in de VLD. Uw uitspraken kwamen alleszins niet overeen met wat minister-president Dewael zei. De signalen vanuit de VLD waren op zijn minst tegenstrijdig. Wilt u nu een prefinanciering of een financiering ? (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

De heer André Denys : Het standpunt van de VLD-fractie is zeer duidelijk. We willen een financiering voor de eerste drie maanden en nadien niet meer. (*Opmerkingen van de heer Joachim Coens*)

Collega's, ik ken deze tactiek. U onderbreekt mij voortdurend om zo de lijn uit mijn betoog te houden.

Wij hoeden ons ervoor om deze maatregelen te overschatten. We weten welke budgettaire inspanning erachter schuilgaat, en hebben gemerkt dat in Nederland gelijkaardige maatregelen slechts een zeer beperkt resultaat opleverden, hoewel er veel meer geld voor was uitgetrokken. Ondanks de miljarden die in Nederland waren vrijgemaakt voor de afbouw van de veestapel, is er niet veel van in huis gekomen – volgens sommigen zelfs helemaal niets.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer Denys, wij zijn niet begonnen met die opbodpolitiek. Het is de huidige regering die het had over 165 en 200 miljard frank aan middelen, en die zei dat extra mid-

delen zouden voortvloeien uit privatiseringen. U belooft veel aan alle sectoren. Dan is het toch ons goed recht om ook bepaalde klemtonen te leggen ? U laat uitschijnen dat die klemtonen bovenop de beloften van de regering komen, maar dat is niet waar.

Wij leggen andere klemtonen, we doen helemaal niet aan opbodpolitiek. En wat de BSE-middelen betreft, volgens minister Dua gaat het over 0,5 miljard frank per jaar, niet over miljarden.

De heer André Denys : De CVP voert een oppositiepolitiek die budgettair onverantwoordelijk is. En er is meer. Het is niet mijn gewoonte om steeds te verwijzen naar het verleden, maar zoals iedereen weet, heeft de landbouwsector het momenteel moeilijk. Tijdens de vorige zittingsperiode was er sprake van een bijzonder weinig doeltreffend landbouwbeleid. In 1995 was er afgesproken dat er een standstill zou zijn : er zouden niet meer varkens komen, er zouden geen nieuwe vergunningen worden gegeven enzovoort. Maar tussen 1995 en 1999 is het aantal varkens gestegen van 6,8 miljoen naar 7,3 miljoen. Er zijn dus 500.000 varkens bijgekomen, terwijl het uitgangspunt van het regeringsbeleid in 1995 was dat dit niet mocht. De verantwoordelijkheid van de ministers die toen respectievelijk de departementen van Milieu en Landbouw beheerden, de heren Kelchtermans en Van Rompuy, is zeer groot wat dit betreft.

In diezelfde periode, terwijl het aantal varkens toenam, is het aantal bedrijven gedaald met 1.500. Dat is merkwaardig. Dit toont aan hoe ondoeltreffend het beleid is geweest in de vorige zittingsperiode. Tussen 1995 en 1999 is de varkensstapel toegenomen met 7 percent, mijnheer Matthijs, terwijl u nu miljarden vraagt om die varkensstapel af te bouwen. Dat is politiek cynisme waar ik met mijn landbouwershart niet bij kan.

De heer Joachim Coens : Mijnheer Denys, het is aan u om nu het VLD-standpunt te vertolken. Er is een periode geweest van schaalvergroting en economische groei. Ik heb uit uw uitlatingen in de commissie begrepen dat u daar eigenlijk een voorstander van bent, en dat u als liberaal inhoudelijk moeite had met dit ontwerp van decreet. Bent u nu voor of tegen ?

De heer André Denys : U moet goed luisteren. Ik ben een voorstander van dit ontwerp van decreet. Alleen heb ik vanaf het begin gezegd dat de impact ervan niet mag worden overschat, en heb ik het in zijn context geplaatst. Die context komt erop neer dat het probleem van de mestoverschotten op de

Denys

eerste plaats moet worden opgelost via de mestverwerking.

De heer Joachim Coens : Hoeveel vergunningen heeft uw minister van Ruimtelijke Ordening reeds gegeven ?

De heer André Denys : Het is goed het verschil in doeltreffendheid aan te tonen tussen deze regering en de vorige, toen twee partijgenoten van u, de heren Kelchtermans en Van Rompuy, de volle verantwoordelijkheid droegen. Deze regering heeft de nutriëntenhalte per bedrijf ingevoerd. Dat is de enige manier om de standstill te controleren en uitvoerbaar te maken. Deze regering is de eerste regering die vat krijgt op een verdere toename van het aantal dieren. Waarop hebben jullie gewacht in 1995 en 1996 om die nutriëntenhalte in te voeren ? Persoonlijk vind ik het spijtig dat men het positieve van deze maatregel – de invoering van de nutriëntenhalte – te weinig beklemtoont. Men legt te veel de nadruk op mogelijke negatieve gevolgen voor bepaalde individuele gevallen.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer Denys, u hebt al veel gezegd over het verleden. De huidige regering is echter al anderhalf jaar aan het bewind. Van iemand van wie beweerd wordt dat hij graag minister van Landbouw zou worden, zou ik toch graag willen weten wat zijn persoonlijke visie is.

De heer André Denys : Als men mij niet voortdurend zou onderbreken, zou ik in staat zijn om mijn visie uiteen te zetten. Om alles in de juiste context te plaatsen, moeten we ook rekening houden met wat in het verleden is gebeurd.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer Denys, luister naar uw eigen woorden.

De heer André Denys : Wat dit ontwerp van decreet betreft, vind ik dat deze maatregel noodzakelijk is, maar men mag de impact ervan niet overschatten. Men moet immers rekening houden met de marktconjunctuur in de varkenssector.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Mijnheer Denys, de nutriëntenhalte zat in MAP-2. U hebt die in 1999 echter afgewezen. Nu is het plotseling het grote wondermiddel.

De heer André Denys : Mijnheer Van Looy, men had de nutriëntenhalte al lang geleden moeten invoeren. We hebben al in 1995 gezegd dat het aantal varkens per bedrijf moet worden vastgelegd en dat de mestverwerking verplicht moet worden. Indien men dat toen had gedaan, dan zouden we nu niet in tijdnood zitten. Eind 2002 kan er immers op Europees niveau een uitspraak komen die nog veel slechter zou kunnen zijn.

De impact van dit ontwerp van decreet mag niet overschat worden. Momenteel valt de marktsituatie immers tegen. Vanuit economisch standpunt ben ik tevreden met de hoge prijzen in de varkenssector. Onze landbouwers werken trouwens ook hard. De hogere marktconjunctuur in de sector zal het inspelen op de milieumaatregelen – zoals bepaald in dit ontwerp van decreet – echter negatief beïnvloeden. Ik hoop dat we ons vergissen, maar op dit moment hebben we in dit verband toch heel wat twijfels. Die twijfels houden echter niet in dat we deze poging tot vrijwillige afbouw niet zouden willen ondersteunen. We willen enkel waarschuwen voor al te veel optimisme. We moeten blijk geven van voldoende relativiserings- en realiteitszin.

Meer dan ooit zijn we ervan overtuigd dat naast de voederreconversie en de oordeelkundige bemesting vooral de mestverwerking de oplossing zal moeten brengen voor het probleem van de mestoverschotten. Onze fractie heeft naar aanleiding van dit ontwerp van decreet een hoorzitting gevraagd over de recente ontwikkelingen in de mestverwerking. De heer Wille en de heer Van Looy hebben daar een zeer interessant verslag van gemaakt. Tijdens die hoorzitting kwamen een aantal knelpunten van de huidige mestverwerking naar voren. Naar aanleiding van de bespreking van dit ontwerp van decreet wil ik het graag kort hebben over deze punten.

De eerste vaststelling is dat het ruimtelijk kader inzake de inplantingsplaatsen van mestverwerkingsinstallaties nu afgelijnd is. Door de omzendbrief van minister Van Mechelen van 6 december van vorig jaar werden de specifieke richtlijnen vastgelegd voor de beoordeling van de aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning voor bedrijfsgebonden mestverwerkings- en mestbewerkingsinstallaties. Iedere aanvraag voor zulke installaties zal worden behandeld door de centrale administratie van Ruimtelijke Ordening. Dat wijst op de wil om elk initiatief spoedig te behandelen. De overheid heeft daarmee een basis gecreëerd voor de grootschalige installaties.

Denys

De VLD-fractie koestert echter evenveel verwachtingen inzake de kleinschalige mobiele installaties. Op dit punt schort er echter iets. Het circuit van de loonwerkers is geïnteresseerd om te investeren in zulke mobiele installaties. De loonwerker die wil investeren, is echter afhankelijk van zijn klant, de landbouwer. Die moet een zeer zware procedure doorlopen voor de aanvraag van een milieuvergunning klasse I. Vanwege die omslachtige procedure is hij terughoudend. Hij weet immers niet of de resultaten van de mobiele installatie goedgekeurd zullen worden. We zitten dus in een vicieuze cirkel.

Mevrouw de minister, u kunt die vicieuze cirkel op een proactieve manier doorbreken door het nemen van een nieuw besluit in aansluiting op de Vlarem-wetgeving, dat toelaat om een vergunning toe te kennen aan een mobiele installatie, zodat de afzonderlijke procedure per landbouwbedrijf vervalt. We vragen dat niet om milieu- of lozingsnormen te kunnen ontlopen. Integendeel, we vinden bijvoorbeeld dat ieder bedrijfsbezoek van de mobiele installatie vooraf aan de Mestbank moet worden aangekondigd, zodat ter plaatse kan worden gecontroleerd wat er wordt geloosd en wat verwerkt.

Officieel staat de mestverwerking nog in haar kinderschoenen. Officieus beweegt er op het terrein echter heel wat. Vandaag zijn er grote veevoederbedrijven die niet aan integratie doen, maar leveren aan familiale bedrijven. Ze zijn bereid, hoewel ze geen eigenaars zijn van varkens of van varkensbedrijven, om zware inspanningen te doen om bijvoorbeeld de vaste fractie op te waarden.

Het exporteren van de vaste fractie wordt al te vaak voorgesteld als een dumping van onze afval in andere landen. Dat is een onjuiste voorstelling. De vaste fractie van natuurlijke meststoffen bevat, door de aanwezigheid van organische koolstofverbindingen, kwaliteiten die niet worden teruggevonden in kunstmeststoffen. Als ze verwerkt kan worden tot een homogener product dan nu, vormt ze een troef voor een oordeelkundige bemesting van schrale gronden in het buitenland.

Meer dan ooit ben ik ervan overtuigd dat we aan de vooravond staan van een doorbraak in de bewerking en verwerking van onze mestoverschotten. We hebben alleen een groot probleem van tijdsdruk, zoals ik zonet heb uiteengezet. We vragen u, mevrouw de minister, om op een actievare manier alles te doen voor het wegnemen van de laatste hinderpalen. Als we het proces op gang krijgen, zullen we over twee of drie jaar anders aankijken

tegen het milieuprobleem van de mestoverschotten. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, volgens de minister is dit decreet in de eerste plaats een sociaal begeleide milieumaatregel, met de bedoeling de mestoverschotten te verminderen met 10 procent. De heer Denys daarentegen zei in de commissie dat het, eerder dan een sociale maatregel, een milieumaatregel is met een structurele impact op de landbouw, en die financieel wordt gesteund. Op de sociale maatregelen, en meer bepaald op de sociale begeleiding van de landbouwers die op dit decreet een beroep zullen doen, kom ik straks terug.

Dit zou een aanzet kunnen zijn voor een gedeeltelijke warme sanering van de sector. We kunnen en moeten ons echter vragen stellen bij de eerste doelgroep van dit ontwerp van decreet, los van het feit dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende diersoorten. Ik grijp even terug naar de uitspraak van de heer Denys dat dit een ontwerp van decreet is met een structurele impact op de landbouw.

De varkenssector staat de laatste jaren sterk onder druk. Los van de varkenspest betekenen de mestproblematiek en de ineensstorting van de prijzen voor de varkenshouders een zware last. De voorstanders van een koude sanering zijn in het Vlaams Parlement in de meerderheid. Voor hen is de landbouwsector een puur economisch gegeven en is er geen reden tot paniek. Aangezien de marktsituatie de boeren tot een afbouw zal dwingen, zal de crisis zichzelf oplossen. De mensen die zich nog wat kunnen inleven in de situatie van de landbouwers vinden dat een warme sanering een bijdrage moet leveren tot het herstructureren van de sector en tegelijkertijd een hulpmiddel moet zijn in de strijd tegen de mestoverschotten.

De wetgevende molen maalt helaas te langzaam. Nu we dit ontwerp van decreet behandelen, is de varkenssector eigenlijk niet langer in crisis. Door dioxine- en BSE-perikelen is de veehouderij ondertussen wel in elkaar gestort. Het water staat vele veehouders tot aan de lippen. Deze problemen worden momenteel nog extra in de verf gezet door de herrie die recent is ontstaan aangaande de – al dan niet toelaatbare – situaties op en rond de veemarkten.

Wymeersch

Hoewel ik niet beweer dat het voorliggende ontwerp van decreet voor de varkenshouders te laat komt, wil ik er wel op wijzen dat het vorig jaar gepaster was geweest en meer resultaten had opgeleverd.

Het is absurd dat het ontwerp van uitvoeringsbesluit enkel de varkenssector betreft. Gezien de huidige situatie zou het uitvoeringsbesluit ook op de veehouderij moeten slaan. Ons voornaamste punt van kritiek is dan ook dat de minister te veel differentieert.

Ik wil er tevens op wijzen dat deze kritiek in verschillende adviezen aan bod komt, en in de toekomst aanleiding kan geven tot betwistingen voor het Arbitragehof. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen de diersoorten, tussen de gebieden waar de veeteeltinrichtingen gelegen zijn en tussen de tijdstippen waarop de vergoeding wordt aangevraagd. Deze differentiaties werken discriminerend. Aangezien er geen sprake is van een objectieve verantwoording, kan ik de minister hier niet in volgen.

De titel van het ontwerp van decreet heeft het over 'alle dierlijke mest'. Uit de toelichting van de minister en uit de discussie in de commissie voor Leefmilieu is duidelijk gebleken dat het de bedoeling is om, mede door middel van het voorliggende ontwerp van decreet, het mestoverschot in Vlaanderen aan te pakken. Het Vlaamse mestoverschot is echter meer dan het specifieke mestoverschot van het Waasland, de Kempen of het Meetjesland.

Op basis van het gelijkheidsbeginsel heeft de Raad van State de differentiatie betreffende de leeftijdsgrens trouwens aangeklaagd. De minister heeft deze differentiatie vervolgens laten schrappen. Mijns inziens is dit een precedent. Ik beschouw dit als een principieel bezwaar van de Raad van State tegen elke vorm van differentiatie. Op Europees niveau worden trouwens dezelfde opmerkingen gemaakt. Men kant zich tegen een differentiatie op basis van leeftijd, ligging of diersoort.

De minister heeft in de commissie verklaard dat ze geen gebruik zal maken van de territoriale differentiatie. Het gaat dan ook niet op om deze mogelijkheid in het ontwerp van decreet toch open te laten. Het lijkt wel alsof men hoopt vroeg of laat een achterpoortje te vinden. Misschien hoopt men zelfs op een Europese koerswijziging.

Voor veel kleinere, vaak familiale bedrijven is het beperken tot één diersoort in de praktijk niet haalbaar. Veel van deze bedrijven zijn immers gemengde bedrijven. Ze hebben de verschillende producten nodig om de eindjes aan elkaar te knopen. Indien ze een beroep willen doen op de nu voorgestelde regeling, dienen ze één van hun huidige bedrijfsactiviteiten af te stoten. Aangezien ze dan met een onrendabel bedrijf blijven zitten, is dit economisch niet haalbaar. Om hun leefbaarheid niet in het gedrang te brengen, moeten deze bedrijven de kans krijgen om hun totale mestproductie stop te zetten.

Ik heb in het begin van mijn toespraak al gezegd dat dit ontwerp van decreet volgens vele mensen ook een sociaal begeleide maatregel vormt. Ik betwijfel dit echter ten zeerste. De boer krijgt enkel een financiële tegemoetkoming. Jonge landbouwers die om verschillende redenen, maar meestal van sociaal-economische aard, een beroep wensen te doen op dit decreet, krijgen hun vergoeding. Daar blijft het echter bij. In het ontwerp van decreet wordt nergens gewag gemaakt van sociale begeleidingsmaatregelen. Men krijgt de vergoeding en daar blijft het bij. Van mogelijkheden tot omscholing of begeleiding naar de arbeidsmarkt is momenteel geen sprake. Mogelijkheden of programma's tot omscholing naar biologische landbouw, nochtans het stokpaardje van deze regering, zijn er niet echt. In omschakelingsmogelijkheden naar andere teelten wordt niet voorzien. Dit doet mij nog altijd vermoeden dat in het achterhoofd van sommigen niet alleen de afbouw van de mestoverschotten en de varkenssector speelt, maar ook de afbouw van de landbouwsector in zijn geheel. Dit doet mij dan ook vermoeden dat dit veeleer een landbouwstructurele maatregel is dan een milieumaatregel, laat staan een sociale maatregel. Er wordt trouwens in een veel te klein budget voorzien, daarover is iedereen het eens.

Uiteraard kan men niet inschatten wat de respons zal zijn op dit ontwerp van decreet, zeker nu niet, op een ogenblik dat de varkenssector terug aan de beterschap is. Als men echter het beoogde resultaat wil boeken en de milieusituatie effectief wil verbeteren, zal men met meer geld over de brug moeten komen. Zeker als men de mogelijkheid wil creëren dat de boer boer blijft én daarbij in omscholings- en andere begeleidende maatregelen wil voorzien, is het voorgestelde budget eerder een peulenschil. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat deze toekomstvisie ontbreekt en dat dit alles onvoldoende is onderzocht.

Wymeersch

De laatste jaren is er op beleidsvlak en bij de boeren en hun vertegenwoordigers een mentaliteitswijziging ontstaan. Iedereen is het erover eens dat de structuur en de werking van de landbouwsector, zoals hij nu nog veelal functioneert, moeten veranderen omwille van economische wetmatigheden en andere inzichten inzake behoud en beheer van open ruimte en milieu. Dit gebeurt echter niet van vandaag op morgen. Elke maatregel die ingrijpt in het voortbestaan van de sector op zich en op de structuur ervan moet kunnen worden getoetst aan een algemene toekomstvisie. Deze toekomstvisie is alleszins onduidelijk en zeker niet uitgewerkt.

We mogen niet het risico lopen dat er een globale visie komt op een ogenblik dat die niet meer nodig zal zijn. We willen een leefbare en duurzame landbouw behouden waar het familiale en het grondgebonden bedrijf centraal staan. We beschouwen de landbouwsector niet zomaar als een economisch gegeven, maar ook – en vandaag meer dan ooit – als een element van landschaps- en milieubeheer, rekening houdend met het feit dat we onze vrijwel enige primaire sector blijvend nodig hebben in het licht van een kwalitatieve voedselvoorziening. Als we daarvan overtuigd zijn, zullen achterhoedegevechten dikwijls achterwege blijven en zal de landbouwsector terug en uiteindelijk de plaats krijgen die hem toekomt. Op dit ogenblik zijn we echter nog niet zo ver.

Het Vlaams Blok is voor een warme sanering in het kader van een algemene toekomstvisie en dus niet alleen in verband met de mestproblematiek. Die visie is echter onvoldoende uitgewerkt. Bovendien voorziet dit decreet in onvoldoende middelen om een serieus resultaat op te leveren. Het impliceert een mogelijke discriminatie tussen de verschillende deelsectoren en laat de boer verder in de kou staan. Het principe is dus ja, maar de uitwerking is nee. Daarom zal het Vlaams Blok zich deze namiddag bij de stemming onthouden. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het voorliggende ontwerp van decreet is ontstaan uit de vaststelling dat de Europese nitraatrichtlijn Vlaanderen dwingt tot het nemen van maatregelen om de kwaliteit van het oppervlaktewater en het grondwater op peil te brengen. De heer Denys heeft reeds gezegd dat de regering een

meersporenbeleid op het getouw zet. Dit is de enige mogelijkheid om aan die milieudoelstelling te beantwoorden. De SP-fractie heeft altijd gezegd dat maatregelen aan de bron onontkoombaar zijn. Wij geloven minder in mestverwerking dan de heer Denys. Dat hebben wij in een vorige regering ook altijd duidelijk gemaakt. Spijtig genoeg zijn er, behalve voor kalvergier, nog geen concrete resultaten voor drijfmestverwerking. Ik hoop dat we daar alsnog in zullen slagen en dat aan de omkadering waarvoor in de hoorzitting is gepleit, kan worden voldaan. Uiteraard moet het ook sociaal-economisch doenbaar zijn. Naast de inplanting en de milieutechnische voorwaarde is dat vooralsnog een moeilijk probleem. Wij keuren dit meersporenbeleid volledig goed.

De aanpak aan de bron die nu wordt voorgesteld, de warme sanering, is een sociaal begeleide milieu-maatregel en gebeurt op basis van een vrijwillige afbouw. Voor ons is dat slechts een eerste stap. De opmerkingen van de verschillende fracties in de commissie waren nuttig. Wij hebben de politieke afspraak dat we na een evaluatie over wat dit op het terrein zelf zal teweegbrengen, over wat de impact zal zijn en hoe de landbouwers daar zelf op zullen inspelen, door middel van de warme sanering willen bijdragen tot de oplossing van de problemen die zwaar op de landbouwsector wegen. Die evaluatie moet uitmaken of de huidige maatregel moet worden uitgebreid naar andere diersoorten. De eerste stap was het varkensmestprobleem. Het is goed dat de regering haar inspanningen in eerste instantie op die sector toespitst. Het belang van het kaderdecreet is dat het dit probleem ruimer aanpakt dan wat in het uitvoeringsbesluit en politiek in de meerderheid werd overeengekomen.

Wij moeten behoedzaam zijn voor de inspanningen die via het landbouwinvesteringsfonds in de varkenssector worden gedaan. Wij kunnen niet meer investeren in bedrijven die de uitbreiding van de varkensteelt verder in de hand werken. Dat gaat tegen de milieudoelstelling in. Zo'n investering kan wel rationeel en milieukundig verantwoord zijn, maar kan niet meer gericht zijn op een expansie van de varkensteelt, wat in tegenspraak is met dit ontwerp van decreet.

De SP-fractie gaat volledig akkoord met dit ontwerp van decreet en zal het deze namiddag goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik zal mijn uiteen-

Vertriest

zetting beperken en beginnen met een chronologisch overzicht, want er is al veel gezegd over dit onderwerp. In 1991-1992 zette ik mijn eerste stappen in de politiek. Toen, bijna tien jaar geleden, bleek reeds duidelijk dat er te veel varkens waren. Ondanks de standstill van 1995, blijkt uit de cijfers van de heer Denys dat het aantal varkens tot 1999 is blijven stijgen. Ondertussen werd de nitraatrichtlijn vastgelegd, en werd het MAP goedgekeurd. In het MAP worden drie stappen afgesproken om de hoeveelheid mest te verminderen : 50 percent mestverwerking, 25 percent oordeelkundige bemesting en 25 percent voederreconversie en afbouw. In 2000 bleek reeds dat ons signaal heel goed is overgekomen in de sector. Het is iedereen duidelijk geworden dat niet langer sprake kan zijn van de uitbreiding van de varkens- en veestapel. Voor het eerst is het aantal dieren gedaald. Door de nutriëntenhalte hebben we vat gekregen op de mest. Het stopzettingsdecreet komt tegemoet aan de 10 tot 12,5 percent afbouw. Misschien is dit percentage niet zo hoog, maar het is belangrijk want het mestoverschot wordt aan de bron aangepakt.

Via het decreet willen we de milieudoelstellingen halen. Natuurlijk gaat het over een belangrijke sociaal-economische sector, en daarom worden de maatregelen sociaal begeleid. In de discussies wordt af en toe te veel nadruk gelegd op de economische en sociale aspecten. Het is echter noodzakelijk om de nitraatrichtlijn op te volgen. We moeten streven naar zuiverder water en lucht. In het stopzettingsdecreet en uitvoeringsbesluit wordt geprobeerd om de financiën zo efficiënt mogelijk af te stemmen op de milieudoelstellingen.

We opteren voor de varkenssector, want de verwerking van varkensmest is het moeilijkst. Bovendien is de varkenssector veel minder grondgebonden dan de rundveesector. De bedrijven zijn veel intensiever. Het is moeilijk te voorspellen in welke mate de sector zal ingaan op onze voorstellen. De markt zal een grote rol spelen, naast de strategie van elke individuele bedrijfsleider. Het bedrijfsmatig mestoverschot en de financiële gevolgen ervan, kunnen een belangrijke stimulans vormen voor een bedrijfsleider om mee te doen aan de afbouw van de varkensstapel. Via de uitstapregeling proberen we ook om de bedrijven meer grondgebonden te maken. Ook dat zal het milieu ten goede komen.

Natuurlijk staat het stopzettingsdecreet niet los van de andere initiatieven zoals het Vlaams Investeringsfonds. We beschikken bovendien over een Plattelandsontwikkelingsplan. Stilaan blijkt dat bij

alle beleidsinitiatieven in de landbouw de weg van de duurzame landbouw wordt ingeslaan. Alle instrumenten moeten samen worden gezien.

Heel belangrijk in het stopzettingsdecreet is het openlaten van de mogelijkheid tot differentiatie in kwetsbare gebieden. Dit aspect is nog niet ingevuld omwille van de discussie op Europees niveau. Het is van groot belang dat die discussie wordt voortgezet, en dat kan worden gedifferentieerd in kwetsbare gebieden. Dit ontwerp van decreet is in feite een sociaal begeleide milieumaatregel. De heer Denys heeft het goed verwoord : het is geen brugpensioen.

Ik wil het nog even hebben over de mestverwerking. We zijn voor een administratieve vereenvoudiging ervan, maar ze moet gebeuren binnen de milieunormen. Als die niet worden gerespecteerd, krijgen we een nieuw probleem. De export is cruciaal bij mestverwerking. Er is een teveel aan fosfor en stikstof dat op de een of andere manier uit ons ecosysteem moet verdwijnen.

Na jaren stilstand wordt het mestprobleem nu stap voor stap opgelost. Dit stopzettingsdecreet geeft de individuele landbouwer de kans om hierop in te gaan. De voordelen zijn dat er minder dieren zijn en dus minder mest, een meer grondgebonden landbouw en sociale begeleiding. Om die redenen zal de Agalev-fractie dit ontwerp van decreet goedkeuren.

Dit ontwerp van decreet lost echter niet alle problemen op. We moeten dan ook dringend een aantal initiatieven nemen inzake een heroriëntering van het Europese landbouwbeleid naar meer duurzame landbouw. Ik dring daar bij de minister en de hele Vlaamse regering op aan. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Ik wil nog drie aandachtspunten benadrukken die ook in de commissie zijn besproken. Ten eerste wil ik wijzen op de leegstand van de landbouwbedrijven en de heffing daarop. Ingevolge een amendement is op dat vlak een duidelijke verbetering gecreëerd. Ik hoop dat de administratie die maatregel op een correcte manier zal toepassen. Ik vraag aan de minister om daarop toe te zien.

Ten tweede is de uitdaging op het vlak van ruimtelijke ordening nog niet uitgeklaard. Als het decreet een succes is, kunnen heel wat gebouwen vrijkomen die een andere bestemming moeten krijgen.

Lachaert

Sommige zullen moeten worden afgebroken omdat ze in slechte staat zijn. Voor andere zal de overheid creatief moeten zijn om ze een andere bestemming te geven. Ze kunnen bijvoorbeeld dienen als locatie voor para-agrarische bedrijven of openbare voorzieningen in landelijke gemeenten. De minister moet daar snel werk van maken in overleg met de minister van Ruimtelijke Ordening.

Tot slot is er het probleem van de contractuele sanctie aan de vrijwillig stoppende landbouwer. Aanvankelijk werd geopperd om een amendement in te dienen om de vrijwillige stopzetting te beschouwen als een soort van overmacht ten opzichte van de integrator. Dat is juridisch niet mogelijk. Het mag niet zijn dat een vrijwillige stopzetting enerzijds aanleiding geeft tot een vergoeding van de overheid, terwijl er anderzijds een schadeclaim ontstaat vanwege de andere contracterende partij ten overstaan van de landbouwer. Ik roep de minister op om met de sector naar een correcte regeling te zoeken.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (Op de tribune) : Mijneer de voorzitter, collega's ik zal kort wat aandacht besteden aan een aantal opmerkingen die zijn gemaakt in verband met het decreet.

Ik ben zeer verheugd dat alle partijen positief staan tegenover het principe van dit ontwerp van decreet. Het is evident dat er opmerkingen zijn over de voorwaarden, maar er is toch eensgezindheid over het feit dat een systeem van sociaal begeleide afbouw decretaal moet worden vastgelegd.

De heer Matthijs zegt dat dit ontwerp van decreet te laat komt. Ik kan de heer Matthijs echter verzekeren dat de procedures op Europees niveau om dit rond te krijgen zeer moeilijk waren. In vergelijking met andere dossiers zijn we er op vrij korte termijn toch in geslaagd om het geheel af te werken.

Ik herinner me uit discussies tijdens de vorige regeerperiode, met de heer van Rompuy als minister van Landbouw, dat landbouworganisaties toen reeds vroegen of er niet aan een warme sanering moest worden gedacht. Politiek lag zoiets erg moeilijk. Ik bedoel daarmee dat zoiets een gewijzigde ingesteldheid vereist. In het parlement zei men immers dat we ons in een groeiscenario bevonden en dat men dat niet mocht hypothekeren. De heer Van Rompuy deed als toenmalig minister van Land-

bouw de uitspraak : 'Zolang er meer mensen dan varkens in Vlaanderen zijn, ben ik een gelukkig minister.' U herinnert zich dat ongetwijfeld. Nu denkt men anders. De mening is nu dat men vroeger te ver is gegaan in de ontwikkeling van de intensieve veeteelt en dat er iets aan gedaan moet worden.

De conjunctuur is op dit ogenblik niet supergunstig. De varkensprijzen zijn ondertussen sterk gestegen. Maar gezien de evolutie van die prijzen en de dynamiek die erin aanwezig is, denk ik dat deze maatregel enig succes zal hebben.

Volgens sommigen is er te weinig geld. Ik beklemtoon nogmaals dat er momenteel 1 miljard frank is gereserveerd in de begroting voor 2001 en dat ik van de Vlaamse regering de garantie heb gekregen dat die operatie nog tweemaal zal worden herhaald. In het totaal gaat het dus om drie miljard frank. Dat is minder dan in Nederland, maar dat heb ik ook altijd gezegd. In Nederland heeft men veel meer kredieten ter beschikking gesteld, hoewel de premie gelijk is. Men betaalt daar ongeveer hetzelfde bedrag per zeugenplaats of per mestvarkensplaats. Men heeft echter een compleet andere regeling voor planbaten en ruimtelijke ordening, waardoor er meer middelen nodig zijn. Ook door een waardeinstijging kan men de grotere inzet van middelen verantwoorden. Wij zitten in een ander systeem, waarbij we enkel de vergoeding uitbetalen en die is vergelijkbaar met die in Nederland.

De heer Eric Van Rompuy : Het gaat toch om een gigantisch verschil. In Nederland trekt men 38 miljard frank uit voor 13 miljoen varkens. U trekt voor 7 miljoen varkens drie keer 1 miljard frank uit. Nederland heeft niet eens twee keer zoveel varkens als wij.

De heer André Denys : En toch daalt het aantal varkens in Nederland niet.

De heer Eric Van Rompuy : De sanering van de Nederlandse varkensstapel verloopt bijzonder moeilijk. Er zijn er nog altijd 13 miljoen. Zonder sterke incentives zijn de bedragen veel te beperkt.

Minister Vera Dua : Mijnheer Van Rompuy, indien we hetzelfde zouden doen als Nederland, dan zouden we 19 miljard frank moeten uitgeven. We blijven in ruime mate onder dat bedrag. In Nederland houdt men echter rekening met maatregelen van ruimtelijke ordening. Dit betekent dat als een landbouwbedrijf stopt, de grond eventueel kan overgaan in een woongebied. Hierdoor creëert men een waardevermeerdering. Dat zit ook in die algemene pot. Ik ben de eerste om toe te geven dat we een

Dua

bepaalde inspanning leveren. We moeten afwachten wat de respons zal zijn. Ook de heer Denys zegt dat we moeten afwachten hoe enthousiast de sector hierop zal reageren. Nadien kunnen we de discussie voeren over hoever we staan met alle andere maatregelen, of het nodig is extra inspanningen te leveren, en moeten we evalueren of er bijkomende middelen nodig zijn.

Men stelt ook dat de maatregel te selectief gericht is op de varkenssector. Ik sta voor 100 procent achter die bewust genomen optie. Enerzijds zijn in die sector de problemen het grootst, zowel qua mestverwerking als qua bedrijfsstructuur. Het aandeel van de bedrijven zonder grond en de milieu-impact zijn daar het hoogst. Gelet op de beperkte middelen, richten we ons in de eerste plaats op de probleemsector. Anderzijds gaat het om een milieu-maatregel, waarbij we in een sociale begeleiding voorzien. Het is ook een structurele regeling betreffende zeer intensieve landbouw. We geven een signaal dat men op een verkeerd spoor zit. We moeten sowieso een structurele hervorming van de landbouw in Vlaanderen doorvoeren. In die zin heeft een gemengd rundveebedrijf een veel gezondere structuur dan intensieve, grondloze varkensbedrijven. Ik verwijt dat de varkenshouders niet. Ze hebben een vergunning gekregen. Als we echter het geheel bekijken, dan stellen we vast dat een heroriëntering nodig is.

In Nederland heeft men de maatregel inderdaad uitgebreid naar de rundveesector. Uit de cijfers blijkt echter dat de maatregel vooral in de varkenssector succes heeft en veel minder bij de rundveehouders. Het gaat inderdaad om bedrijven met veel grond en veel toekomstmogelijkheden. Men is er niet zomaar geneigd de vergunning tegen betaling in te leveren.

Mijnheer Matthijs, ik engageer me om het probleem van de sociale begeleiding op te vangen via een nieuw besluit inzake de bedrijfsbegeleiding. We zullen er expliciet in voorzien dat mensen die ingaan op deze vrijwillige stopzetting, worden bijgestaan.

Ik heb er begrip voor dat u problemen hebt met het feit dat het om een ontwerp van kaderdecreet gaat. Toen ik in de oppositie zat, had ik daar ook kritiek op. Men geeft de regering inderdaad de mogelijkheid om de regeling concreet in te vullen. Het is echter zeer belangrijk dat we een algemeen kader scheppen, en dat we vrij flexibel kunnen inspelen op gewijzigde situaties. Als zou blijken dat

deze maatregel in de sector geen succes is, en dat ze omwille van specifieke problemen moet worden uitgebreid naar de rundveesector, dan kan dat. We moeten dan de lange procedure van een decreetswijziging niet doorlopen. Ik vraag u iets meer vertrouwen in mij te hebben. Ik zal het parlement op de hoogte houden van de resultaten en intenties zodat men wordt betrokken in de discussie.

Een aantal leden hadden bemerkingen over de Europese Commissie. Ook ik betreur het dat ik vandaag niet het definitieve advies van de Commissie kan voorleggen dat men ons 14 dagen geleden had beloofd. Men heeft me nu verzekerd dat ik het deze week zou krijgen. Blijkbaar werkt de Europese administratie trager dan we zouden willen. Men heeft me echter nogmaals bevestigd dat er geen fundamentele bezwaren zijn tegen dit ontwerp.

De bepalingen over de territoriale selectiviteit werden bewust gehandhaafd, niettegenstaande daarover discussie is. Ik ben er immers van overtuigd dat Europa na verloop van tijd zal beseffen dat een gebiedsgericht beleid inzake de naleving van de nitraatrichtlijn nodig is. Na verloop van tijd zal dat ons in staat stellen te differentiëren volgens de kwetsbaarheid van de gebieden. Dat zorgt vandaag niet voor problemen. De bepalingen zijn in het decreet opgenomen, maar er is geen uitvoeringsbesluit. Zo'n uitvoeringsbesluit moet hoe dan ook aan Europa worden voorgelegd. Het is overduidelijk dat we nooit maatregelen zullen treffen die Europa afwijst.

Men zegt dat de sector geen vertrouwen meer heeft. Ik stel inderdaad vast dat er onrust in de sector heerst. Ik heb daar begrip voor, want de sector kampt met een hele reeks problemen. Tezelfdertijd stel ik vast dat de CVP geen inspanningen levert om die verwarring en onrust weg te nemen, integendeel zelfs. In het licht van de geschiedenis van het vergoedingendossier is het wantrouwen begrijpelijk. Er werden beloften gedaan en de landbouwers vragen zich af of die wel zullen worden nagekomen. Ik kan enkel voor mezelf spreken : ik zal mijn engagement in verband met de vergoedingen respecteren.

De heren Denys, Wymeersch en anderen hebben erop gewezen dat dit decreet niet dé oplossing biedt voor het mestprobleem. Ik ben de eerste om dat te erkennen. Dit decreet zal er niet toe leiden dat de mestoverschotten volledig worden weggevoerd. Een echte oplossing kan niet zonder mestverwerking. Ik doe in dat verband inspanningen, maar dat is niet gemakkelijk. De omzendbrief over ruimtelijke ordening en de intensieve contacten

Dua

met de federale overheid over de attestaties van de eindproducten zijn instrumenten om een aantal dossiers te deblokkeren.

Nog deze week is me gemeld dat de toestand gunstig evolueert. De sector zelf begint nu ook initiatieven te nemen. Vroeger waren er zeer weinig initiatiefnemers die een vergunningsaanvraag indienen. Belangrijke dossiers zijn nu in een stroomversnelling terechtgekomen. We mogen dus zeker niet de hoop verliezen, maar we moeten realistisch zijn. We staan voor een moeilijke periode. Zelfs als een aantal vergunningen worden afgeleverd, leidt dat nog niet onmiddellijk tot resultaten. Het vraagt tijd om de installaties te bouwen. Het komende jaar wordt dus moeilijk. Dit heeft voor gevolg dat het lange-afstandstransport zeer duur is. Men realiseert zich dat de toestand ernstig is en dat de mestverwerking in de steigers moet worden gezet.

Ik wil benadrukken dat we een sluitend systeem hebben uitgewerkt om onze 12-percentdoelstelling te halen. Er is een absolute uitbreidingsstop via de nutriëntenhalte. Iedereen die een vergunning inlevert of een bedrijf stopzet, zorgt voor het effectief terugdringen van de mestproductie. In het decreet is overigens bepaald dat iedereen die vrijwillig stopt en daarvoor een vergoeding krijgt, tot 2012 geen enkele mogelijkheid meer heeft om uit te breiden of een nieuwe vergunning te krijgen. We hebben dus een lange periode voor ons die ons in staat moet stellen om het probleem op te lossen.

Aan de heer Timmermans wil ik zeggen dat de nieuwe regeling bijna elke steun van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds aan varkensbedrijven onmogelijk maakt. Er blijft nog een beperkte steunmaatregel in geval van een overname bestaan. Die maatregel is aan strikte voorwaarden onderworpen, en verder kan nog steun worden verleend ten bate van het milieu en het dierenwelzijn. Dat is een verschil met het verleden. Men zal dus geen geld geven om te stoppen en tegelijkertijd geld om de sector uit te breiden. In die zin zijn we ook tegemoet gekomen aan de vraag van de SP.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Het is juist dat er niet meer zoveel steun als vroeger wordt gegeven. Ik herinner me de discussie vorig jaar over de plattelandsontwikkeling. Er werd blijvend steun verstrekt aan nieuwe vestigingen, onder meer zelfs via overname in de varkenssector. We weten dat dit een straatje zonder einde is. Het feit dat het om ie-

mand nieuw gaat die zich in de sector installeert, wordt als reden aangevoerd om niet al te drastisch in te grijpen.

Zolang men mensen bij de overname van een ziel-togend bedrijf financieel stimuleert, onder meer via het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds, blijft men nieuwe mensen naar de sector aantrekken. Vervolgens subsidie verstrekken om er weer uit te stappen, komt neer op het voeren van een eigenaardig beleid. Ik betwist niet dat er reeds stappen in de goede richting zijn gezet. Deze uitstapregeling wordt met middelen uit de milieubegroting gefinancierd en dient om de landbouw voor een gedeelte te herstructureren. De landbouwbegroting subsidieert zelf dan weer een instapregeling voor nieuwe mensen. Deze situatie moet op termijn worden uitgeklaard, vermits ze inconsequent is.

Minister Vera Dua : Wij verschillen op dit vlak van mening. Ik vind het belangrijk om jonge boeren aan te trekken. Nadien kan men hen aanzetten tot het bedrijven van duurzame landbouw. Er moet een signaal aan jonge mensen worden gegeven zodat zij de stap naar de landbouw nog zetten, zo niet zullen er binnen enkele jaren geen jonge landbouwers meer zijn.

Een overname kan gesteund worden, maar vervolgens moeten wel strenge maatregelen worden genomen en mag bijvoorbeeld geen bijkomende steun voor investeringen meer worden gegeven.

De heer Bruno Tobback : Varkensboeren in de huidige context stimuleren lijkt me al te gek. Het huidige decreet steunen wij, namelijk de uitkoopregeling beperken tot de varkenssector omdat er te veel varkensbedrijven zijn, maar de instap subsidiëren om nieuwe boeren aan te trekken lijkt me van het goede teveel. Men zou ervoor moeten zorgen dat er de eerste jaren toch zeker geen nieuwe varkensboeren meer bijkomen.

Minister Vera Dua : Het gaat erom dat jonge mensen steun krijgen om een bedrijf over te nemen. Wat er met het bedrijf gebeurt kan via het beleid worden bijgestuurd. Er is geen verplichting om de varkensstallen te behouden. Er moet worden gezorgd voor instroom in de landbouw, zo niet gaat de overleving van de sector enorme problemen tegemoet. Ik weet dat we hierin van mening verschillen en stel voor deze discussie later opnieuw op te nemen.

De heer Jef Van Looy : Ik vermoed dat de heer Tobback de sector erg slecht kent. Als we jongeren via het VLIF niet helpen om bestaande bedrijven

Van Looy

over te nemen, dan zal de hele varkenssector vrij snel volledig geïntegreerd zijn. Van zelfstandige varkensboeren zal dan geen sprake meer zijn. Is dat de landbouw die de meerderheid wil ?

De heer Bruno Tobbac : Dit is niet juist. We subsidiëren vandaag ook overname van contracten en vergunningen, gekoppeld aan een integratie-element. We subsidiëren vandaag in feite de integratie.

Minister Vera Dua : Deze subsidie geeft aan een jonge zelfstandige boer de mogelijkheid om op een vlottere manier een overname te realiseren. Het gaat enkel om een rentesubsidie.

Wat de vraag van mevrouw Vertriest betreft, we willen er tijdens deze regeerperiode voor zorgen dat de doelstelling van de nitraatrichtlijn wordt gehaald. Dit is de uitdaging waar we voor staan. Het is de bedoeling de mestproblematiek onder controle te krijgen. Zowel bij mestverwerking als bij de dagelijkse landbouwpraktijk moeten de milieuvoorwaarden worden gerespecteerd.

Ten slotte benadruk ik dat het veiligstellen van de Vlaamse landbouw mijn grootste bekommernis is. We moeten ons echter afvragen welke vorm van landbouw toekomst heeft. Er kunnen zeker vragen worden gesteld bij de huidige situatie. Deze discussie wordt momenteel ook gevoerd op Europees niveau en in verschillende landen, onder meer als gevolg van de BSE-crisis. Verschillende zaken uit ons regeerakkoord lopen gelijk met de voorstellen van de Europese Commissie. De Commissie pleit ook voor een extensievere landbouw en voor randvoorwaarden ten aanzien van bepaalde gebruiksvormen.

Ik denk dat we resoluut moeten kiezen voor een duurzame landbouw, die rekening houdt met de draagkracht van het milieu, die kwaliteitsproducten voortbrengt, waarbij de volksgezondheid meer dan vroeger centraal moet staan, en die een leefbaar inkomen garandeert voor de landbouwers. Dat laatste is voor mij even belangrijk als de twee andere pijlers. Als we geen leefbaar inkomen kunnen garanderen, dan zal de landbouw in Vlaanderen verdwijnen. De landbouwers moeten in staat zijn hun deel van het landschapsbeheer en een zekere maatschappelijke dienstverlening waar te nemen. Dat is een enorme uitdaging.

Maatregelen zoals de hervorming van het Landbouwinvesteringsfonds en het actieplan biologische

landbouw hebben de krijtlijnen uitgetekend om de toekomst van de Vlaamse landbouw veilig te stellen. Ik ben ervan overtuigd dat we daar samen aan kunnen werken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° diersoort : de diersoort rundvee, varkens, pluimvee, paarden en/of andere, bedoeld in de rubrieken I tot en met V van de tabel van artikel 5, § 1, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen ;
- 2° dierlijke mest : dierlijke mest als bedoeld in artikel 2, 14°, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen ;
- 3° de vergunninghouder : houder van een milieuvergunning voor de exploitatie van een inrichting die onder de toepassing valt van de indelingsrubriek 9.3.1., 9.3.2., 9.4.1., 9.4.2., 9.4.3., 9.5., 9.6., 9.7. en/of 9.8., bedoeld in bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning ;

Voorzitter

4° de bestaande veeteeltinrichting : de bestaande veeteeltinrichting, bedoeld in artikel 2, 7°, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen ;

5° de nutriëntenhalte : de nutriëntenhalte, bedoeld in artikel 33bis van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 21

voorgesteld door de heren Jef Van Looy,
Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw
Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Erik Matthijs

Artikel 2

4° vervangen door wat volgt :

"4° veeteeltinrichting : landbouwinrichting met vee waarvoor de definitieve bouw- en milieuvergunning werd verleend en die op basis van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen een nutriëntenhalte werd toegekend ;".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 3

Binnen de perken van de daartoe goedgekeurde begrotingskredieten, kan de Vlaamse regering onder de voorwaarden, bepaald in dit decreet, een stopzettingsvergoeding verlenen aan de vergunningshouder van een bestaande veeteeltinrichting die op vrijwillige basis de exploitatie stopzet.

De Vlaamse regering kan het territoriale toepassingsgebied binnen het Vlaamse Gewest per diersoort nader vaststellen.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 22

voorgesteld door de heren Jef Van Looy,
Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw
Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Erik Matthijs

Artikel 3

In het eerste lid, op de voorlaatste regel, het woord "bestaande" schrappen.

Amendement Nr. 23

voorgesteld door de heren Jef Van Looy,
Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw
Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Erik Matthijs

Artikel 3

Het tweede lid schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 4

De stopzettingsvergoeding wordt alleen verleend indien aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan :

1° de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting door de vergunninghouder van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten, op de betreffende bestaande veeteeltinrichting, binnen een, afhankelijk van de diersoort, door de Vlaamse regering vastgestelde termijn, na de goedkeuring door de bevoegde overheid van de aanvraag tot de uitbetaling van een stopzettingsvergoeding en na akkoordverklaring van de betrokken vergunninghouder ;

2° op het ogenblik van de indiening van de aanvraag tot de uitbetaling van een stopzettingsvergoeding, is de exploitatie van de bestaande veeteeltinrichting nog niet stopgezet ;

3° de milieuvergunning is niet vervallen, geschorst of opgeheven tussen het ogenblik van de indiening van de aanvraag tot de uitbetaling van een

Voorzitter

Artikel 5

stopzettingsvergoeding en het ogenblik van de volledige en definitieve stopzetting.

Er wordt per bestaande veeteeltinrichting een stopzettingsvergoeding verleend voor het aantal aanwezige dieren. De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen voor de vaststelling van het aantal aanwezige dieren op basis van het register van dierlijke mestproductie, bedoeld in artikel 4, § 2, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en in artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 26 mei 2000 ter uitvoering van sommige artikelen van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 24

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Erik Matthijs

Het aantal dieren wordt steeds beperkt tot de gemiddelde veebezetting welke, voor iedere betrokken diersoort, wordt vermeld in de Mestbankaangifte van het laatste aanslagjaar.

Artikel 4

In 1°, op de vierde en vijfde regel, het woord "bestaande" schrappen.

Wanneer evenwel de gemiddelde veebezetting per diersoort welke werd in aanmerking genomen voor de vaststelling van de nutriëntenhante voor de betrokken inrichting, lager ligt dan die bedoeld in het vorige lid, wordt de stopzettingsvergoeding berekend op basis van die lagere gemiddelde veebezetting.

Amendement Nr. 25

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Erik Matthijs

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Artikel 4

In 2°, op de voorlaatste regel, het woord "bestaande" schrappen.

Amendement Nr. 27

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Erik Matthijs

Amendement Nr. 26

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Erik Matthijs

Artikel 5

In het eerste lid, op de derde regel, het woord "bestaande" schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 4

In 3°, op de eerste regel, het woord ", geschorst" schrappen.

Artikel 6

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

De Vlaamse regering kan het bedrag doen variëren naar gelang van de diersoort, het gebied waarin de bestaande veeteeltinrichting is gelegen en/of het

Voorzitter

tijdstip van de indiening van de aanvraag tot de uitbetaling van een stopzettingsvergoeding.

De Vlaamse regering kan regels vaststellen op grond waarvan de volgorde wordt bepaald waarin de aanvragen worden behandeld, met het oog op de toekenning van de stopzettingsvergoedingen.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 28

voorgesteld door de heren Jef Van Looy,
Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw
Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Erik Matthijs

Artikel 6

In het eerste lid, op de derde regel, het woord "bestaande" schrappen.

Amendement Nr. 29

voorgesteld door de heren Jef Van Looy,
Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw
Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Erik Matthijs

Artikel 6

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"Artikel 6

De Vlaamse regering kan het bedrag van de vergoeding doen variëren naargelang van de diersoort en/of de periode van indiening van de aanvraag tot de uitbetaling van de stopzettingsvergoeding.

De Vlaamse regering behandelt de aanvragen voor een stopzettingsvergoeding in functie van het tijdstip van indiening. De aanvrager, die in een bepaalde periode niet kan uitbetaald worden, wordt zonder nieuwe aanvraag voor een volgende periode ingeschreven."

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 7

De Vlaamse regering stelt de nadere voorwaarden en regels vast in verband met de procedure, de inhoud, de voorwaarden, de vorm en de regels met betrekking tot de stopzetting, de indiening van de aanvraag, het onderzoek naar de volledigheid van de aanvraag, de goedkeuring of de weigering van de aanvraag, de uitbetaling van de vergoeding in kwestie, de controle en het toezicht.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 30

voorgesteld door de heren Jef Van Looy,
Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw
Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Erik Matthijs

Artikel 7

Op de zesde en zevende regel na de woorden "de goedkeuring of de weigering van de aanvraag," de woorden "de beroepsmogelijkheid van de aanvrager, de schriftelijke aanvaarding van de voorgestelde stopzettingsvergoeding door de aanvrager," invoegen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 8

Aan artikel 28, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning wordt een 4° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"4° die door de exploitant op vrijwillige basis volledig en definitief is stopgezet overeenkomstig de voorwaarden en regels, bedoeld in het decreet van ... tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten, en de uitvoeringsbesluiten ervan. De Vlaamse regering kan de nadere voorwaarden en regels met betrek-

Voorzitter

king tot de inkennisstelling van de stopzetting en het verval van de vergunning vaststellen.".

– *Aangenomen.*

Artikel 9

In artikel 33bis van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt een § 1bis ingevoegd, die luidt als volgt :

"§ 1bis. Ingeval in een bestaande veeteeltinrichting de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten, op vrijwillige basis volledig en definitief wordt stopgezet overeenkomstig de voorwaarden en regels, bedoeld in het decreet van ... tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten, en de uitvoeringsbesluiten ervan, vervalt van rechtswege het voor de betreffende diersoort toegekende aandeel van P₂O₅ en N in de nutriëntenhalte. De Vlaamse regering kan de nadere voorwaarden en regels met betrekking tot het verval van het toegekende aandeel van de voornoemde nutriëntenhalte vaststellen.".

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 31

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Erik Matthijs

Artikel 9

In de voorgestelde tekst van § 1bis, op de eerste regel, het woord "bestaande" schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 10

In artikel 33ter, § 1, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, ingevoegd bij het decreet van 11 mei 1999, wordt een 4° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"4° Een verhoging van de mestproductie of nieuwe mestproductie is uitgesloten voor inrichtingen waarvoor een stopzettingsvergoeding werd bekomen in het kader van het decreet van ... tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten en dit tot 10 jaar na het jaar van de definitieve stopzetting.".

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 32

voorgesteld door de heren Jef Van Looy, Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever en de heer Erik Matthijs

Artikel 10

In de voorgestelde tekst van 4°, op de tweede en derde regel, het woord "inrichtingen" vervangen door de woorden "dat deel van de inrichting".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 11

In artikel 4 van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, gewijzigd bij het decreet van 20 december 1996, wordt tussen het derde en het vierde lid het volgende lid ingevoegd :

"Bebouwde onroerende goederen waarvan meer dan 50 % van de totale vloeroppervlakte van de bedrijfsgebouwen leegstaat ten gevolge van de stopzetting van de economische activiteit overeenkomstig de voorwaarden en regels, bedoeld in het decreet van ... tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie

Voorzitter

van alle dierlijke mest, afkomstig van een of meerdere diersoorten, en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden pas in de Inventaris geregistreerd na het verstrijken van een termijn van 5 jaar. Deze termijn gaat in vanaf de volledige stopzetting, bedoeld in artikel 4, 1°, van het voornoemde decreet."

– *Aangenomen.*

Artikel 12

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Jan Van Duppen en mevrouw Ann De Martelaer houdende wijziging van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin

– 356 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van mevrouw Janssens, mevrouw Ceysens, de heer Van Duppen en mevrouw De Martelaer houdende wijziging van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Becq, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw Janssens heeft het woord.

Mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het onderwerp waarover ik het zal hebben is van een totaal andere aard dan dat van daarnet.

'Ondanks het feit dat tweelingen bij de mens amper 1,5 percent van alle bevallingen uitmaken, genieten ze zowel wetenschappelijke interesse als spontane verwondering van jong en oud', schreef de Bond op 9 februari naar aanleiding van een boekbespreking van professor De Waards 'Over tweelingen gesproken'.

Naast spontane verwondering borrelen beslist ook heel wat andere gevoelens en rationele bedenkingen op als men verneemt dat zijn gezin niet met de verwachte eenling maar met twee of drie pagadders zal worden uitgebreid. Medisch gezien worden ouders die een meerling verwachten meestal met een vroeggeboorte geconfronteerd, met alle risico's van dien. Organisatorisch en materieel zien ze zich voor dubbele problemen en uitgaven geplaatst. Pedagogisch stellen ze zich vele vragen en psychologisch is er naast de grote vreugde ook de bezorgdheid hoe je jezelf kunt handhaven als je gezin eensklaps veel groter wordt. Dat men al tijdens de zwangerschap uitkijkt naar bijkomende ondersteuning is begrijpelijk. Specifieke problemen vergen een specifieke aanpak. Deze wordt momenteel niet aangeboden door de overheid. Op vraag van diverse ouders begon men in 1997 met Twins, een VZW die een eigen werking uitbouwde. Onder meer door het inrichten van informatieavonden, waarop antwoorden worden gezocht op de meest voorkomende vragen, wordt aan de toekomstige ouders opvoedingsondersteuning aangereikt.

Het feit dat dergelijke vrijwillige initiatieven ontstaan, toont aan dat er wel degelijk een leemte bestaat in het overheidsbeleid inzake meerlingen en hun ouders. De VOI Kind en Gezin is, door de eigenheid van haar missie, het best geplaatst om deze leemte op te vullen. Door een inpassing in het bestaande decreet geeft dit voorstel van decreet een decretale verankering van de taken van Kind en Gezin ten aanzien van gezinnen met meerlingen. Inmiddels heeft Kind en Gezin, door de regularisatie van DAC-personeel, de mogelijkheid om deze personeelsleden rechtstreeks een specifieke gezinsondersteunende taak te laten uitvoeren in gezinnen met drie- of meerlingen. We willen daarom in het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin de volgende opdracht toevoegen, door artikel 4, paragraaf 1c derde streepje als volgt aan te vullen : 'De eenou-

Janssens-Vanoppen

dergezinnen en de gezinnen met meerlingen in hun problemen ondersteunen.' (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van mevrouw Janssens-Vanoppen, mevrouw Ceysens, de heer Van Duppen en mevrouw De Martelaer houdende wijziging van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In artikel 4, §1, c), tweede lid, derde streep, van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin, worden na de woorden "de éénoudergezinnen" de woorden "en de gezinnen met meerlingen" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Ann De Martelaer, de heren Jan Loones, Jacky Maes en Didier Ramoudt en mevrouw Trees Merckx-Van Goey betreffende de toegankelijkheid van de toeristische sector voor personen met een handicap

– 398 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw De Martelaer, de heren Loones, Maes en Ramoudt en mevrouw Merckx-Van Goey betreffende de toegankelijkheid van de toeristische sector voor personen met een handicap dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- overwegende dat de behoefte aan recreatie en vakantie ook voor personen met een handicap een recht is ;
 - overwegende dat het daarbij belangrijk is dat men gelijke kansen krijgt bij de invulling van de vrije tijd, over een ruime keuzevrijheid beschikt, en dat de gebruiker een garantie krijgt op kwaliteit ;
 - overwegende dat het toeristische aanbod toegankelijker wil zijn voor diverse doelgroepen terwijl dat nu hoofdzakelijk door de social-profit sector wordt geboden ;
 - gelet op de beleidsnota Toerisme 2000-2004 van de Vlaamse minister voor Werkgelegenheid en Toerisme ;
 - vraagt de Vlaamse regering
- 1° Toerisme Vlaanderen te belasten met een opdracht rond 'toegankelijk toerisme voor personen met een handicap' ;
- Die opdracht omvat :
- het opzetten van een aanspreekpunt voor alle mensen met een handicap met vragen over 'toegankelijk toerisme' ;

Voorzitter

- nationale en internationale informatie verzamelen en verspreiden over het aanbod van 'toegankelijk toerisme' voor personen met een handicap ;
- het coördineren van vraag- en aanbodzijde ;
- op beleidsniveau voorstellen uitwerken om de toeristische sector toegankelijk te maken ;
- samenwerken met de organisaties werkzaam binnen de social-profit ;

2° de nodige budgettaire middelen daarvoor uit te trekken.

De bespreking is geopend.

De heer Schepens, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik wil dit voorstel van resolutie wat nader toelichten. Eens nieuwjaar voorbij worden we overstelpt met vakantiebrochures. Bij velen begint het dan ook te kriebelen. Men begint vakantieplannen te maken, al dan niet met familie of burens, en prijzen te vergelijken. Vlaanderen of de wereld ligt aan onze voeten. Er zijn heel wat vakantiemogelijkheden.

Laten we eens proberen ons in te leven in de situatie van een persoon met een handicap, fysiek of mentaal. Voor hen is dit niet zo eenvoudig. Ze kunnen de brochures er wel op naslaan, maar het is heel moeilijk om daarin terug te vinden of een bepaald hotel toegankelijk is, of een bepaalde accommodatie aangepast. En dan heb ik het nog niet over de vraag of men de bestemming wel kan bereiken. Mensen met een handicap hebben het heel wat moeilijker wanneer ze dromen over een kwaliteitsvolle vakantie. Vandaar dit voorstel van resolutie.

Ik heb er de beleidsnota Toerisme van minister Landuyt op nagelezen. De minister stelt erin dat mensen met een handicap recht hebben op een volwaardige vakantie. Dat betekent niet dat deze mensen momenteel niet met vakantie kunnen gaan. Er zijn heel wat aanbiedingen, via ziekenfondsen, vormingsorganisaties en organisaties in de socialprofitsector. Ook binnen het Vlaams Fonds dat instaat voor gehandicaptenbegeleiding, zijn al-

lerlei organisaties erkend die bezig zijn met het organiseren van vrijetijdsbesteding en vakantieaanbiedingen.

We stellen echter vast dat dit aanbod heel vaak erg territoriaal gespreid is. Mensen uit West-Vlaanderen krijgen zeer moeilijk informatie van organisaties uit Brabant. Bepaalde projecten zijn ook slechts tijdelijk : wanneer de subsidies stoppen, eindigt ook het project. Heel wat informatie zit in individuele fichebakken of staat op specifieke computers. Die informatie is dus enorm verspreid en bijgevolg weinig toegankelijk. Ook onze financiële middelen worden versnipperd ingezet.

In deze aangelegenheid moeten we niet enkel rekening houden met de vraag van de personen met een handicap, maar ook met het aanbod. Momenteel zijn er heel wat toeristische sectoren waarin men ook personen met een handicap als een marktmogelijkheid ziet. Er zijn studies uitgevoerd door Toegankelijkheid Toerisme Limburg. Met die studies wilde men nagaan wat er nodig is om hotels toegankelijk te maken. Er is ook een brochure opgesteld om hoteluitbaters te informeren hoe ze hun accommodatie kunnen aanpassen.

Dit voorstel van resolutie werd opgesteld nog voor het zomerreces van vorig jaar. Ondertussen is er uiteraard al heel wat gebeurd. Ik heb bijvoorbeeld gemerkt dat er op een vakantiesalon een stand is met een aanbod aan vakantiemogelijkheden voor mensen met een handicap. Er zijn ook websites. Er zijn dus al heel wat initiatieven genomen. Alle mensen die al inspanningen hebben geleverd, vinden dit voorstel van resolutie bijzonder belangrijk. Ondertussen is men ook tot het besef gekomen dat mensen met een handicap potentiële gebruikers zijn en dat ze recht hebben op een kwalitatieve vakantie. Daaraan wordt dus veel meer aandacht besteed dan in het verleden.

Ik stel met heel veel vreugde vast dat er ook door Toerisme Vlaanderen heel wat inspanningen worden geleverd om mee te werken aan het realiseren van de inhoud van dit voorstel van resolutie. We vragen dat er binnen Toerisme Vlaanderen een aanspreekpunt wordt opgericht waar mensen met een handicap terecht kunnen met vragen over toegankelijk toerisme. Op dat aanspreekpunt moet zowel nationale als internationale informatie worden verzameld. De mensen moeten ook toegang hebben tot die informatie. Toerisme Vlaanderen moet de coördinatie doen van de vraag- en aanbodzijde en moet ook beleidsvoorstellen uitwerken om toerisme toegankelijker te maken.

De Martelaer

Dit alles dient te gebeuren in samenwerking met de organisaties die nu werkzaam zijn in de social-profitsector. Uiteraard moet er voor dit alles in de nodige budgettaire middelen worden voorzien. *(Applaus)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(Neen)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Johan Malcorps, Joachim Coens, Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Jos Bex en mevrouw Isabel Vertriest betreffende de aanscherping van de milieubeleidsvereenkomsten oud papier – 572 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Malcorps, Coens, Lachaert, Tobback, Bex en mevrouw Vertriest betreffende de aanscherping van de milieubeleidsvereenkomsten oud papier dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- heeft kennis genomen van het evaluatierapport over de milieubeleidsvereenkomsten (MBO's) oud papier afgesloten met de opiniërende pers enerzijds en de reclamebladen anderzijds ;
- stelt vast dat de evaluatie door de OVAM grotendeels negatief uitvalt, dat met name

- 1° geen van beide MBO's een correcte invulling biedt van de aanvaardingsplicht en de verantwoordelijkheid van de producent voor het veroorzaakte papierafval, dat met name de bijdragen van de producenten in beide MBO's onvoldoende rekening houden met de reële kosten voor de inzameling en afzet van oud papier, in tegenstelling tot de regelgeving van kracht of in ontwerp in het Brussels en het Waalse Gewest ;

- 2° hierdoor aanzienlijke kosten door de beide sectoren worden afgewenteld op de gemeenschap, waardoor het principe 'de vervuiler betaalt' manifest ontweken wordt ;

- 3° de door de MBO's gebonden partijen in onvoldoende mate en/of veel te laat zijn tegemoet gekomen aan de plicht om de nodige gegevens over oplages, gewicht, verpakkingswijze en gebruikt papier, met certificaat van oorsprong, te verstrekken, zodat bijgevolg een correcte evaluatie van de in de MBO's weerhouden doelstellingen onmogelijk gemaakt werd ;

- 4° er derhalve geen controleerbare bewijzen voorliggen van het halen van doelstellingen zoals minder gebruik van kunststoffen verpakkingen of meer gebruik van milieuvriendelijk papier, er geen onafhankelijke certificaten voorliggen in verband met het gebruik van papier met 40 % gerecycleerde vezel ;

- 5° het duidelijk is dat de reductie van de effectief bedeelde oplages van de 'gratis regionale pers' met 8 % tegen 31 december 1998 niet gelukt is, gezien het opgegeven totaal aantal exemplaren voor 1999 hoger ligt dan dat voor 1998 ;

- 6° waarschijnlijk hetzelfde geldt voor de opgelegde doelstelling van 16 à 18 % voor de 'gratis regionale pers' voor 31 december 1999 en voor dezelfde doelstellingen opgelegd aan het reclamewerk, maar effectieve controle onmogelijk is gezien noch de referentie-oplages, noch de te controleren oplages aan de OVAM overgemaakt werden ;

- 7° geen enkele uitgever die niet tot adverteren verplicht was, de OVAM in kennis gesteld heeft van het naleven van de opname van de verplichte vermelding als bepaald in de MBO's ;

- 8° de bijdragen vastgelegd in de MBO reclamewerken slechts voor 40 % gestort werden en voor 0 % uitbetaald aan de gemeenten ;

- stelt vast dat dit evaluatierapport grotendeels overeenstemt met de negatieve adviezen en verwachtingen die indertijd werden geformuleerd door de MINA-raad en de SERV bij de opmaak van beide MBO's en die ook tot uiting kwamen bij de bespreking van de tweede MBO in het Parlement in 1998 ;

Voorzitter

- stelt bovendien vast dat in het recent federaal akkoord in verband met de ecotaksen, wordt afgezien van ecotaksen op papier, mits er een afdoende regeling komt via convenanten (bijvoorbeeld de regionale MBO's) van het gebruik van gerecycleerd papier ;
- vraagt de Vlaamse regering
 - 1° beide MBO's zo mogelijk te integreren en in elk geval grondig te heronderhandelen met de betrokken sectoren teneinde tot een volwaardige toepassing te komen van de aanvaardingsplicht voor oud papier als geformuleerd in het VLAREA ;
 - 2° dat de hoogte van de bijdragen gevraagd aan de representatieve organisaties een reële vertolking zou zijn van de totale kosten voor de inzameling, het transport en de verwerking van het door deze organisaties in verbruik gebrachte papier, inclusief de kosten voor sensibilisering en de noodzakelijke administratieve omkadering ;
 - 3° dat ten aanzien van de gemeenten of intercommunales het prijsverschil tussen de gemiddelde kosten voor de inzameling en het transport en de gemiddelde opbrengst bij de afzet van het oud papier bij de recuperant of de fabrikant, zou gedekt worden. Enkel als dit het geval is kan aan de gemeenten geadviseerd worden om geen eigen gemeentelijke taksen te heffen. Is deze kostendekking niet verzekerd, dan dienen de gemeenten in elk geval het recht te behouden om aanvullende taksen op te leggen ;
 - 4° dat de doelstellingen geformuleerd in beide MBO's inzake de sectoriële recyclingvoeten, de stickerbedeling en de effectief bedeelde oplages, de specifieke voorschriften gericht op preventie en het gebruik van papier met een voldoende gehalte aan gerecycleerde vezels in de eigen publicaties, een effectief controleerbaar en afdwingbaar karakter zouden krijgen en dat de betrokken bedrijfsfederaties hiervoor een gezamenlijk beheersorgaan zouden oprichten dat onder andere de taak heeft de nodige informatie te vergaren ;
 - 5° de toepassing van het gelijkheidsbeginsel op alle fracties van papierafval (bijvoorbeeld oud papier afkomstig van dagbladen versus papieren verpakkingsafval), en op alle af-

valfracties te verzekeren. Het kan niet zijn dat voor bepaalde afvalstromen (bijvoorbeeld batterijen of autowrakken) de aanvaardingsplicht zeer rigide wordt opgelegd, en dat voor andere afvalstromen (bijvoorbeeld grote delen van het oud papier) deze aanvaardingsplicht grotendeels wordt ontweken ;

- 6° te heroverwegen of het werken met advertenties in de eigen bladen voor de opiniërende pers een afdoende en rechtvaardige invulling is gebleken van deze aanvaardingsplicht.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Vertriest, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de aanvaardingsplicht is een zeer belangrijk principe in ons milieurecht. Voor afvalstoffen geldt immers ook het principe dat de vervuiler betaalt. Er wordt dus eigenlijk voor de producent een soort aansprakelijkheid geïnstalleerd die reikt tot in de afvalfase. Het is dan ook belangrijk dat deze aanvaardingsplicht ten opzichte van alle afvalstromen en ten opzichte van alle producenten op een gelijke manier wordt doorgezet. Met andere woorden, het is belangrijk dat er een gelijke behandeling is van alle producenten en alle afvalstromen. Ik verwijs naar de bestaande overeenkomsten inzake batterijen, verpakkingen, autowrakken en autobanden.

Bij een vergelijking stellen we echter vast dat de twee milieubeleidsovereenkomsten inzake oud papier niet in verhouding staan tot de andere bestaande regelingen. Voor de stroom van oud papier, een zeer belangrijke afvalstroom die we van dichtbij kennen, is er één grote vrijstelling van de aanvaardingsplicht georganiseerd.

De eerste milieubeleidsovereenkomst sloeg op de opiniërende pers : dagbladen en tijdschriften. De tweede had te maken met de reclamebladen, die soms ook voor een deel opiniërend zijn, en het reclaimedrukwerk. Beide overeenkomsten hielden een vrijstelling in, zodat het principe dat de vervuiler betaalt, volgens hetwelk de producenten of uitgevers van de bladen mee zouden moeten betalen voor de verwerking van het oud papier, nauwelijks werd toegepast.

Malcorps

De problemen waren eigenlijk al aangekondigd. We hadden er bij de goedkeuring van deze milieubeleidsvereenkomsten een discussie over, en de adviezen van de Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen en van de Minaraad wezen erop dat er inderdaad problemen zouden rijzen, en dat een grootschalige afwenteling van de kosten op de gemeenten het gevolg zou zijn van deze overeenkomsten.

Het eerste evaluatierapport van de OVAM geeft ons nu overschot van gelijk. Deze milieubeleidsvereenkomsten blijken door de afwijking van de aanvaardingsplicht niet te voldoen aan de doelstellingen van het Vlarea, het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheersing.

Het is nog begrijpelijk dat er een aparte behandeling nodig is voor de opiniërende pers, dagbladen en tijdschriften. In het bestaande systeem is voorzien in 130 miljoen frank voor advertenties, waarmee de plicht tot terugname en verwerking van oud papier wordt afgekocht. Maar eigenlijk moet op een andere manier worden ingestaan voor de diversiteit in de opiniërende pers. Daar zijn andere instrumenten voor, waarvoor de minister van Media bevoegd is. Zelfs inzake deze gevoelige afvalstroom moeten we dus kiezen voor een gelijke behandeling.

De advertenties die nu in de dagbladen worden gepubliceerd zijn vrijwel nietszeggend. De kans is groot dat u ze niet eens hebt gezien. Ze zullen dan ook weinig bijdragen tot afvalpreventie of tot preventie van papiergebruik. De OVAM geeft zelf toe, met haar voorstel om over te stappen op algemener advertenties voor afvalpreventie, dat de huidige advertenties, gericht op een beperking van het papiergebruik, eigenlijk nergens op slaan. In elk geval staat de verplichting om advertenties ter waarde van 130 miljoen frank te publiceren in eigen bladen, niet in verhouding tot de reële kosten van de omhaling en verwerking van het oud papier dat voortkomt uit dagbladen en tijdschriften. Dit is dus duidelijk een afwenteling van het principe dat de vervuiler betaalt. We moeten dan ook de politieke moed hebben om dat duidelijk te stellen en er conclusies uit te trekken.

Voor de sector van de reclamebladen en het reclamewerk bestaat er geen enkel excuus. Het heeft veel te maken met de zogenaamde brievenbusvervuiling. Onze brievenbussen raken, ook buiten de verkiezingsperiodes, overvol met allerlei drukwerken. We kunnen ons daar proberen tegen

te beschermen met stickers allerhande, maar die bieden natuurlijk geen sluitende garantie.

De kosten van het hier toegepaste systeem zijn vergelijkbaar met wat wordt aangerekend aan de opiniërende pers. Er wordt 0,15 frank gerekend per kilo oud papier. Dat heeft terecht geleid tot een storm van protest van de gemeentebesturen en intercommunales, omdat ook dit niet in verhouding staat tot de reële kosten van de omhaling en verwerking van het oud papier. Ook hier is er dus sprake van een afwenteling van kosten.

Het evaluatierapport van de OVAM, dat besproken werd in de commissie voor Leefmilieu, laat weinig aan de verbeelding over. Deze twee milieubeleidsvereenkomsten zijn over heel de lijn gebuisd. De betrokken sectoren, uitgevers, producenten, enzovoort, hebben zich niet aan de afspraken gehouden. Ze hebben ook de controle door de overheid deels geboycot. We beschikken immers nog altijd niet over objectieve gegevens over oplages, gebruik van gerecycleerde vezels, stickerbedeling, enzovoort, zodat we niet eens bij benadering weten in hoeverre de doelstellingen gehaald worden. Dit geldt niet in gelijke mate voor alle uitgevers en producenten, maar in het algemeen mogen we stellen dat men zich niet aan de afspraken heeft gehouden.

Er is momenteel geen enkele methode om de sector van het reclamewerk en van de reclameblaadjes te controleren. We kunnen niet nagaan of de totale hoeveelheid in Vlaanderen geproduceerd reclamewerk effectief afneemt. Het gaat hier nochtans om een enorme papierberg, die wekelijks in onze bussen terechtkomt en vervolgens op zeer korte tijd tot oud papier wordt gedegradeerd. We hebben geen garantie dat die papierberg slinkt. We krijgen veeleer de indruk dat de hoeveelheid reclamewerk nog steeds stijgt. Dit is een fundamenteel probleem.

Ik wil hier niet dieper ingaan op de problematiek van het verkiezingsdrukwerk. Aangezien dit onderwerp allicht zeer gevoelig ligt, moeten we hierover misschien nog eens een aparte milieubeleidsvereenkomst maken.

Ik meen me te herinneren dat de commissieleden deze resolutie unaniem hebben goedgekeurd. De voorgestelde evaluatie van de milieubeleidsvereenkomsten in het Vlaams Parlement zou alleszins een goede zaak zijn. Dit zou ons bovendien de kans bieden om op korte termijn tot bepaalde conclusies te komen.

Malcorps

Deze resolutie omvat een aantal concrete aanbevelingen. Ik hoop dat de Vlaamse regering met deze aanbevelingen ook rekening wil houden. Dit betekent eigenlijk dat men een deel van het huiswerk opnieuw zal moeten maken. De milieubeleidsovereenkomsten moeten grondig worden bijgestuurd. De sectoren van de opiniërende en van de reclamepers dienen op een ernstige wijze te worden geresponsabiliseerd. Tot op heden zijn ze er immers in geslaagd om hun verantwoordelijkheden groten-deels te ontlopen.

Dergelijke evaluaties zullen in de toekomst ook voor andere afvalstromen nodig zijn. De papiersector is allesbehalve zwaar aangepakt. Deze bedenking kan men ook maken over andere, in het verleden afgesloten, milieubeleidsovereenkomsten. Een grondige evaluatie door de OVAM en door het Vlaams Parlement is nodig.

Uit deze evaluaties zal wellicht de nood aan bijsturing blijken. Als voorbeelden wil ik hier even de autobanden en de autowrakken aanhalen. Ik wil hier bovendien nog verwijzen naar de discussie over het verpakkingsafval met Fost Plus. Als de discussie over de ecotaksen op het federale niveau wordt afgesloten en als de ecotaksen worden geregionaliseerd, zullen wij het geheel van de overeenkomsten met de verpakkingsindustrie opnieuw moeten onderzoeken.

Een milieubeleidsovereenkomst mag geen vrijbrief zijn en mag niet ingaan tegen de principes van het Vlarea, tegen de aanvaardingsplicht en tegen het principe 'de vervuiler betaalt'. Indien dit wel het

geval is, moet niet de vervuiler maar heel de gemeenschap betalen. In dat geval hanteert men in de praktijk het principe 'de vervuiler verdient'.

Ik ben zeer gelukkig dat deze resolutie in de commissie is goedgekeurd en ik hoop op eenzelfde resultaat tijdens de plenaire zitting van deze namiddag. (*Applaus*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 11.57 uur.*